

gazeta.pl / Fot: Krzysztof Kąkolowski/www.krislens.com

15 lat Polski w NATO

15 років Польщі в НАТО

День 12 marca 1999 roku stał się jedną z najważniejszych dat w najnowszej historii Polski. W tym dniu Polska stała się członkiem NATO – najsilniejszego sojuszu militarnego na świecie, gwarantującego bezpieczeństwo wszystkim swoim członkom.

Dążenia Polski do uzyskania członkostwa w NATO (Sojuszu Północnoatlantyckim) wynikały głównie z negatywnych doświadczeń historycznych, zarówno tych związanych z II wojną światową, jak i powojennych, odnoszących się do dominacji ZSRR w przestrzeni geopolitycznej. Polska rozpoczęła działania dyplomatyczne zmierzające do uzyskania członkostwa w NATO w 1991 r., po rozwiązaniu Układu Warszawskiego, stając się w 1999 r. członkiem tego polityczno-wojskowego układu.

Bezpieczeństwo jest – bez wątpienia – jednym z najważniejszych fundamentów każdego państwa, a troska o jego zachowanie stanowi jedno z najważniejszych zobowiązań władz i obywateli wobec państwa. Historia,

i ta odleglejsza, i ta nam już współczesna pokazuje, że nie wszędzie udaje się je zachować, nawet przy pełnej sprawności struktur państwowych, w tym wojskowych, politycznych, gospodarczych, informacyjnych, a nade wszystko przy świadomym swych powinności społeczeństwie. Dlatego też ów wewnętrzny potencjał należy wzmocnić odwo-

lując się do zewnętrznych struktur i sojuszy.

Strategia bezpieczeństwa Polski zakłada z sferze bezpieczeństwa oparcie się na takich filarach, jakimi są członkostwo w NATO, członkostwo w UE oraz współpraca strategiczna z USA. Piętnaście lat obecności Polski w Sojuszu Północnoatlantyckim umocniło polską pozycję na arenie międzynarodowej w aspekcie politycznym, obronności i gospodarczym. Polska wykorzystuje swą obecność w NATO dla realizacji celów składających się na polską rację stanu. Ta prosta konstatacja oznacza w istocie trzy obszary oddziaływania: aktywne uczestnictwo w procesach decyzyjnych Sojuszu w zgodności z polską polityką zagraniczną i bezpieczeństwa oraz w sposób umacniający go jako gwaranta skutecznej obrony międzynarodowej, wnoszenie do organizacji materialnego,

12 березня 1999 року – одна з найважливіших дат у новітній польській історії. У цей день Польща стала членом НАТО – найсильнішого військового союзу у світі, який гарантує безпеку всім своїм членам.

Прагнення Польщі здобути членство в НАТО (Північноатлантичному союзу) було спричинене, перш за все, негативним історичним досвідом, що був пов'язаний із Другою світовою війною та післявоєнною історією, коли в геополітичному просторі домінував СРСР. Польща розпочала дипломатичну діяльність, яка мала намір здобути членство в НАТО, після припинення діяльності Організації Варшавського договору, в 1991 р. У 1999 р. вона стала членом цього політично-військового союзу.

Безпека, без сумніву, є одним із фундаментів кожної держави, а турбота про її збереження становить один із обов'язків влади та громадян щодо держави. Історія, як давніша, так і сучасна, демонструє, що не всюди вдається її зберегти, навіть при повній дієздатності державних структур, у тому числі військових, політичних, економічних, інформаційних, і, передусім, при суспільстві, котре усвідомлює свої обов'язки. Тому внутрішній потенціал необхідно зміцнювати, звертаючись до зовнішніх структур та організацій.

Стратегія безпеки Польщі спирається на такі пункти: членство в НАТО, членство в ЄС, стратегічна співпраця зі США. П'ятнадцять років перебування Польщі в Північноатлантичному альянсі зміцнило польські позиції на міжнародній арені в політичному, оборонному та економічному аспектах. Польща використовує свою присутність у НАТО для реалізації цілей, що працюють на польський державний інтерес. Ця проста констатація по суті означає три сфери дії: активна участь у прийнятті рішень Альянсу відповідно до польської закордонної політики та безпеки, а також до потреби зміцнення НАТО як гаранта ефективної міжнародної оборони; матеріальний, політичний, військовий та інтелектуальний вклад у НАТО, що сприяє реалізації його завдань; пристосування у багатьох площинах усередині країни з

Щоб сказати владі:
«Банду – геть!»

By powiedzieć władzy
«Bando precz!»

сторінка 3

Війну з корупцією ми ще
не виграли

Wojny z korupcją jeszcze
nie wygraliśmy

сторінка 4

Леніна спочатку потрібно
завалити у свідомості

Lenina należy najpierw obalić w
umyśle

сторінка 5

Як і тоді, коли відзначали
100-літній ювілей

Jak wtedy, gdy obchodzono
setną rocznicę urodzin

сторінка 6

Найбільшою загадкою
цього цвинтаря є...

Największą zagadką tego
cmentarza są...

сторінка 8

політичного, воєнського і інтелектуального вкладу сприяючого реалізації завдань союзнницьких oraz wielopłaszczyznowe dostosowanie wewnątrz państwa w celu zapewnienia sprawnej realizacji zobowiązań союзнницьких.

W obecnej dobie działalność NATO jest postrzegana nieco inaczej niż miało to miejsce w pierwszym okresie po jej powstaniu, choć nadal organizacja ta jawi się jako gwarant pokoju i stabilizacji. Dla większości państw członkowskich UE, będących również członkami NATO, Sojusz Północnoatlantycki nadal jest fundamentem wspólnej obrony i, niezależnie od stanowisk poszczególnych państw, nadal jest korzystny dla bezpieczeństwa całej Europy. Wspólnota europejska jest przekonana, że przyszła wspólna obrona UE powinna przebiegać w możliwie jak najściślejszej współpracy z NATO. Jest także zdania, że UE i NATO mogą wzmacniać się nawzajem unikając rywalizacji. Liderzy europejscy widzą potrzebę ścisłej współpracy obu struktur w wielu obszarach, a w szczególności: w walce z międzynarodowym terroryzmem, zorganizowaną przestępczością, zagrożeniami cybernetycznymi, degradacją środowiska naturalnego i związanymi z tym zagrożeniami bezpieczeństwa, katastrofami naturalnymi i innymi, które wymagają jeszcze lepszego partnerstwa i koncentracji we wzmacnianiu kluczowych zdolności UE i NATO.

Nieprzerwanie od czasu zakończenia «zimnej wojny» NATO redefiniuje swoje priorytety. Celem tych działań jest dostosowanie metod i środków do zmieniających się warunków w otoczeniu międzynarodowym oraz jak najskuteczniejsze przeciwdziałanie zagrożeniom i adekwatne odpowiadanie na nowe wyzwania. Nakłada to na członków Sojuszu konieczność ciągłej adaptacji własnej polityki, w sposób pozwalający na realizację założonych interesów oraz wzmacniającą wspólne sojusznicze rozwiązania w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Sam proces wypracowywania konsensu w łonie Sojuszu również rodzi liczne napięcia, co jest zjawiskiem normalnym dla struktur tworzonych przez suwerenne i demokratyczne państwa, przywykłe do budowy porozumienia w drodze dyskusji i otwartego prezentowania własnych stanowisk.

Uczestnictwo Polski w strukturach NATO oznacza przede wszystkim wzmocnienie zdolności obronnych Polski. Zmiany, jakie zaszły w ciągu ostatnich kilkunastu lat zarówno w samym NATO, jak i w strukturach polskiej armii prowadziły do rozwinięcia funkcji

політичних Sojuszu oraz przebudowy jego zdolności wojskowych. Główną cechą tych reform było m.in. przesunięcie akcentów z liczebności sił zbrojnych na rzecz mobilności i nowoczesności wojsk. Odpowiadało to zmieniającej się definicji zagrożeń i ewolucji zadań militarnych Sojuszu, które obejmować operacje prowadzone w odległych częściach świata.

Nie należy zapomnieć również o aspekcie gospodarczym obecności w NATO, o korzyściach bezpośrednich dla polskiej gospodarki, postrzeganej jako stabilny i przewidywalny rynek, respektujący normy prawa międzynarodowego oraz standardy praw człowieka, demokracji i wolnego handlu. W ten sposób państwo polskie wzmacnia sygnał wysyłany do potencjalnych inwestorów, zachęcając ich do długoterminowych inwestycji.

Czy przy wielości struktur regionalnych i międzynarodowych Sojusz Północnoatlantycki może skutecznie pełnić swoją rolę? Bez wątpienia tak, choć uzasadniona jest również krytyka pewnej nieporadności, czy wręcz bierności organizacji wobec

wyzwań o charakterze nowożytnym stwarzanych przez politykę Rosji. Europa potrzebuje NATO dla bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich oraz dla bezpieczeństwa i stabilności w strefie transatlantyckiej i w jej bezpośrednim otoczeniu. W swych podstawowych funkcjach Sojusz nie zawiodł ani w czasie zimnej wojny, ani po niej. Nic nie wskazuje na to, aby miało się to zmienić. Konieczne jest jednak, jak wyraźnie stwierdza prof. Roman Kuźniar z Uniwersytetu Warszawskiego, by Sojusz skoncentrował się na swych podstawowych zadaniach i unikał pokus „robienia wszystkiego i wszędzie” oraz by wyciągał wnioski z popełnianych błędów. Żywa dyskusja wokół funkcjonowania NATO wywołuje również kwestia jego niezależności/zależności od ONZ i decyzji Rady Bezpieczeństwa.

W coraz bardziej komplikującym się świecie zależności politycznych i gospodarczych sposób ułożenia perspektywicznych relacji między NATO i UE, oparty na zasadzie komplementarności, prowadzi do stworzenia skutecznego euroatlantyckiego tandemu bezpieczeństwa, opartego o militarne instrumenty NATO oraz ekonomiczne zasoby UE i polityczną siłę ich obydwu. Polska chce widzieć Sojusz jako strukturę, która trafnie ustawia hierarchię swoich celów i zadań, opierając ją na takich wartościach, jak własna wiarygodność, stabilność i bezpieczeństwo oraz partnerska współpraca.

Konsul Generalny RP w Łucku Beata BRZYWCZY

метою забезпечення справної реалізації зобов'язань Альянсу.

У нинішній час діяльність НАТО розглядається дещо інакше, ніж це було одразу після його створення, хоча ця організація й надалі є гарантом миру та стабілізації. Для більшості країн-членів ЄС, які є також членами НАТО, Північноатлантичний союз надалі залишається фундаментом спільної оборони і, незалежно від позиції окремих країн, продовжує бути корисним для безпеки цілої Європи. Європейська спільнота переконана, що майбутня спільна оборона ЄС повинна відбуватися в найтіснішій співпраці з НАТО. На її думку, ЄС і НАТО можуть допомагати одне одному змінюватися, уникаючи суперництва. Європейські лідери бачать потребу тісної співпраці обох структур у багатьох сферах, зокрема в боротьбі з міжнародним тероризмом, організованою злочинністю, кібернетичними загрозами, деградацією навколишнього середовища і пов'язаними з цим загрозами для без-

печності Європи. Європа потребує НАТО для національної безпеки країн-членів і стабільності в трансатлантичній сфері та в її безпосередньому оточенні. У своїх основних функціях Альянс не підвів ані в часі «холодної війни», ані після неї. Нічого не свідчить про те, щоби щось змінилось. Проте необхідно, як чітко стверджує проф. Роман Кузьняр з Варшавського університету, щоб Альянс зосередився на своїх основних завданнях і уникав спокуси «робити все і всюди» та щоб робив висновки із винених помилок. Живу дискусію навколо функціонування НАТО викликає також думка про його незалежність/залежність від ООН і рішення Ради Безпеки.

У все більш складному світі політичних та економічних залежностей спосіб розбудови перспективних відносин між НАТО і ЄС, що спирається на принцип цілісності, веде до створення результативного євроатлантичного тандему безпеки, в основі якого лежать мілітарні інструменти НАТО та економічні засоби ЄС, а також політична сила їх обох. Польща хоче бачити Альянс як структуру, яка ефективно встановлює ієрархію своїх цілей та завдань, опираючись на такі цінності як власна вірогідність, стабільність і безпека, а також partnersька співпраця.

Членство Польщі в структурах НАТО означає, передусім, зміцнення обороноздатності Польщі. Зміни, які відбулися впродовж останніх кільканадцяти років як у НАТО, так і в структурах польської армії, сприяли розвитку політичних функцій Альянсу, а також перебудові його військових здібностей. Головною рисою цих реформ було перенесення акцентів із кількості зброй-

них сил на користь мобільності та сучасності військ. Ці зміни були відповідні до визначення загроз та еволюції мілітарних завдань Альянсу, які почали охоплювати також операції, що велися у віддалених частинах світу.

Не варто забувати також про економічний аспект присутності в НАТО, про безпосередню користь для польської економіки, яку вважають стабільним і передбачуваним ринком, котрий дотримується норм міжнародного права та стандартів у сфері прав людини, демократії та вільної торгівлі. Таким чином, польська держава зміцнює сигнал, котрий висилає потенційним інвесторам, заохочуючи їх до довготермінових інвестицій.

Чи при великій кількості регіональних та міжнародних структур Північноатлантичний союз може результативно виконувати свою роль? Без сумніву, так, хоча аргументованою є також критика певної безпорадності чи пасивності організації щодо викликів нової «холодної війни», спричинених російською політикою.

Усе більше складному світі політичних та економічних залежностей спосіб розбудови перспективних відносин між НАТО і ЄС, що спирається на принцип цілісності, веде до створення результативного євроатлантичного тандему безпеки, в основі якого лежать мілітарні інструменти НАТО та економічні засоби ЄС, а також політична сила їх обох. Польща хоче бачити Альянс як структуру, яка ефективно встановлює ієрархію своїх цілей та завдань, опираючись на такі цінності як власна вірогідність, стабільність і безпека, а також partnersька співпраця.

Усе більше складному світі політичних та економічних залежностей спосіб розбудови перспективних відносин між НАТО і ЄС, що спирається на принцип цілісності, веде до створення результативного євроатлантичного тандему безпеки, в основі якого лежать мілітарні інструменти НАТО та економічні засоби ЄС, а також політична сила їх обох. Польща хоче бачити Альянс як структуру, яка ефективно встановлює ієрархію своїх цілей та завдань, опираючись на такі цінності як власна вірогідність, стабільність і безпека, а також partnersька співпраця.

Генеральний консул РП у Луцьку Беата БЖИВЧИ

26 лютого 1999 року Президент РП Александер Квашніевський зложив підпис під актом приступлення Польщі до Трактату Північноатлантичного. Підпис ten nie oznaczal jeszcze końca procedury приступлення Польщі до НАТО, lecz zamykal procedurę ratyfikacyjną w kraju.

12 marca 1999 minister spraw zagranicznych prof. Bronisław Geremek przekazał na ręce Sekretarza Stanu M. Albright podpisany akt приступлення Польщі до Трактату Північноатлантичного. W tym dniu oficjalnie rozpoczęło się polskie członkostwo w NATO.

Polska jest beneficjentem Programu Inwestycji NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa (NSIP). W latach 1999-2013 środki z budżetu NSIP zainwestowane w Polsce wyniosły około 1,4 mld zł.

26 лютого 1999 року президент Польщі Александр Квашневський підписав акт приєднання Польщі до Північноатлантичного Альянсу. Цей підпис ще не означав завершення процедури вступу Польщі до НАТО, але підсумовував процедуру ратифікації в країні.

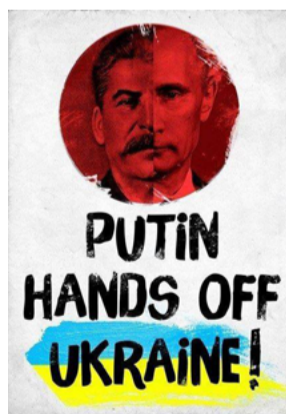
12 березня 1999 міністр закордонних справ РП проф. Броніслав Геремек вручив державному секретареві Мадлейн Олбрайт підписаний акт про приєднання Польщі до Північноатлантичного Альянсу. З цього дня розпочалося офіційне членство Польщі в НАТО.

Польща отримує фінансування в рамках Програми інвестицій НАТО у сфері безпеки (NSIP). У 1999-2013 рр. з бюджету NSIP Польща отримала близько 1,4 млрд. злотих інвестицій.

Через порушення прав людини у Росії, редакція Волинського монітора зобов'язана оберігати анонімність особи зображеної на світліні.

Rosjanie na Majdanie Росіяни на Майдані

Дипломатія людська діє: Українці і Росіяни демонструють здоровий розсудок, взаємний шacunek, співчуття і шукають порозуміння.

Народна дипломатія працює: українці та росіяни виявляють здоровий глузд, взаємоповагу, співчуття і шукають взаєморозуміння.

Współczesne ukraińsko-rosyjskie relacje są skrajnie dramatyczne. Blokada ekonomiczna, dyskusje o Wielkim Głodzie, trudny wybór między EU i Unią Celną, współpraca z NATO, ceny na gaz i Flota Czarnomorska czy status języka rosyjskiego na Ukrainie – to jeszcze niepełna lista gorących tematów.

Z Rosjanami łączą nas bowiem od dawna ściśle powiązania w sferze politycznej, ekonomicznej i kulturalnej. Taras Szewczenko w dzienniku z zamiłowaniem opisywał sobór na rosyjskich zaściankach wybudowany przez «prostego ruskiego mężczyźnika», a W. Majakowski apelował: «Nauczcie się tej mowy na znamionach...». Mamy rodzinne tradycje – międzynarodowe małżeństwa, w których oba języki są ojczystymi i oba są przekazywane dzieciom. Wszystkie te okoliczności skłaniają nas do rozmowy.

W czasie, kiedy politycy rozmawiają o tym, co nas dzieli, działa dyplomacja ludowa: Ukraińcy i Rosjanie demonstrują zdrowy rozsądek, wzajemny szacunek, współczucie – i szukają porozumienia.

Między licznymi namiotami ulokowanymi na Euromajdanie, znajduje się namiot, nad którym powiewa rosyjski «trikolor». Ale nie tylko jego mieszkańcy uważają, że warto być tu, gdy na Krym przybywają wojska rosyjskie.

– Allo! Info-centr Majdana? Wam zvoniat iz Sibiri. Iz Krasnojarska.

Przechodzę na rosyjski i okazuje się: mój rozmówca chce przekazać pieniądze dla rannych. Pragnie ogólnie wesprzeć Euromajdan, ponieważ teraz do nas przyszło wojsko rosyjskie. To ich wojsko. Ale Sybirak mówi, że oni, Rosjanie, «nie chcą wojny i są nami zafascynowani». Jest przepełniony emocjami z tego powodu, że nam udało się pozbyć kajdanów. On wierzy, że im też kiedyś się to uda. Szczerze mu tego życzę... Zapewniam: nie żyjemy do was nienawistą, chcemy pokoju. Z tym, wzruszeni, oboje się zgadzamy.

Wczoraj też spotkałam Rosjan: niemłoda, ale energiczna kobieta z «rosyjskiego» namiotu na Euromajdanie przyszła do centrum informacyjnego jako wolontariuszka, by poprosić o jakąś inną pracę: obieranie ziemniaków już ją znudziło. Opowiadała, że nie wyobraża sobie takiego wiecu w Moskwie, kiedy na ulice wychodzi milion ludzi, by powiedzieć władzy «Bando precz!» Dla nich jest to coś ekstremalnego i egzotycznego zarazem.

Szczególnie dla kogoś, kto zgłasza się do sotni Samoobrony Majdanu. Rzeczywiście, małowówny obywatel Federacji Rosyjskiej postanowił zapisać się do sotni. Warto przypomnieć, że w Niebiańskiej Sotni jest także Rosjanin Igor Tkaczuk, który pochodzi z obwodu kaliningradzkiego.

Na Majdanie są też nasi ukraińscy Rosjanie – z Donbasu, Krymu, Kijowa. Efektowna niemłoda mieszkanka Kijowa, Rosjanka z pochodzenia, co wyraźnie słyhać w wymowie, z rozgoryczeniem mówiła, że ukraińska inteligencja (w szczególności naukowcy) jest niewystarczająco aktywna. Gdzie jest pozycja akademików, profesorów, dyrektorów instytutów etc.? Próbowalam oponować: na przykład Instytut Stosunków Międzynarodowych Kijowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Tarasa Szewczenki wystąpił z apelem do współpracowników i partnerów z Rosji. Ale jej się wydaje, że pozycja środowiska akademickiego powinna być bardziej radykalna. Jako przykład wymienia Prawy Sektor.

Do Centrum informacyjnego zaczęli przychodzić uchodźcy z Krymu. Oto rodzina, w której jest siedmioro dzieci. Szukają pracy i schronienia. Oni są za Ukrainą i za Euromajdanem, ale narzekają, że w Sewastopolu niebezpiecznie jest o tym mówić. Żali się, że jest bardzo mało informacji, dlatego nie wszystko tam rozumieją.

Właśnie, o informacji. Środowisko dziennikarzy rosyjskich i przekazywane przez nich informacje są różne. Jednych otaczają kołem, kiedy ci nadają relację i wnoszą okrzyki «Nie kłam!» Innych nagradzają oklaskami. W ten sposób witają rosyjską telewizję «Deszcz», która m.in. zorganizowała ciekawy flashmob na jednym z wieców: dziennikarze i ci, którzy włączyli się w akcję, otworzyli czarne parasole i przeszli przez Plac Niepodległości. Nie powstrzymałam się i skomentowałam ludziom, którzy stali obok: «To godna i prawdziwa telewizja». Zareagowano uśmiechem i słowami:

– Wspieramy was!

To zostało powiedziane w języku ukraińskim. Jasne, że z akcentem. Jednak taka próba – to okazanie szacunku do języka i narodu. Spasibo im! Ja też ich szanuję...

Liczbowo Rosjan na Majdanie nie jest specjalnie dużo – tak na oko, niewiele więcej niż Gruzynów i Białorusinów. Ale ich obecność krzepi. Na jednym z plakatów widnieje napis: «Putin – to nie cała Rosja». I ja w to wierzę

Suchasni ukraińsko-rosyjski відносини вкрай драматичні: економічні блокади, дискусії про Голодомор, непростий вибір між ЄС і Митним союзом, співпраця з НАТО, ціни на газ, і Чорноморський флот, статус російської мови в Україні – це далеко неповний перелік больових тем.

І все це на фоні того, що, як не крути, а маємо з росіянами давні і тісні політичні, економічні, культурні зв'язки. Т. Шевченко в щоденнику захоплено описував собор у російській глибинці, який збудував «простой русский мужичок», а В. Маяковський закликав: «Разучите эту мову на знаменах...» Маємо сімейні традиції – інтернаціональні подружжя, в яких обидві мови – рідні і обидві передаються дітям. Усі ці обставини спонукають нас до розважливості.

Тому поки політики ведуть розмови про те, що нас роз'єднує, народна дипломатія працює: українці та росіяни виявляють здоровий глузд, взаємоповагу, співчуття і шукають взаєморозуміння.

Серед численних наметів, що розбиті на Євромайдані, є й намет, над яким розвівається російський триколор. Але не тільки його мешканці вважають за потрібне бути тут, коли в Крим уведено російські війська.

– Алло! Инфо-центр Майдана? Вам звонят из Сибири. Из Красноярска.

Я перехожу на російську і з'ясовую: мій співрозмовник хоче переказати кошти для постраждалих. І взагалі, щоб підтримати Євромайдан, адже тепер до нас прийшли ще й російські війська. Це їхні війська. Але сибіряк каже, що вони, росіяни, «не хочуть війни і захоплюються нами». Його переповнюють емоції від того, що нам вдалося «скинути окупи», і він вірить, що їм це теж колись вдасться. Я йому того щиро зичу... Запевняю: ми не маємо до них ненависті і прагнемо миру. На цьому, розчулені, сходимося.

Учора теж довелося перетинатися з росіянами: немолода, але енергійна жінка із «російського» намету на Євромайдані приходила в Інфо-центр, щоб просити іншої волонтерської роботи: чистити на кухні картоплю їй уже набридло. Вона розказувала, що не уявляє таких віче в Москві, коли виходить на вулицю мільйон громадян, щоб сказати владі: «Банду – геть!» Для них це екстрим та екзотика.

Особливо для тих, хто записується в сотні Самооборони Майдану. Справді, неговіркий громадянин Російської Федерації виявив бажання записатися до сотні. Варто загадати, що в Небесній Сотні є Ігор Ткачук, котрий родом із Калінінградської області Росії.

На Майдані ще й наші українські росіяни – з Донбасу, Криму, Києва. Ефектна немолода киянка, росіянка за походженням, що виразно видає мовлення, гнівала, що українська інтелігенція (особливо науковці) недостатньо активна. Де позиція академіків, професорів, директорів інститутів тощо? Я намагалася опонувати: мовляв, Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка виступив зі Зверненням до колег і партнерів у Росії. Але їй здається, що позиція має бути більш радикальною. У приклад ставить Правий сектор.

В Інфо-центр стали приходити біженці-кримчани. Ось сім'я, в котрій семеро дітей, – шукають роботи і притулку. Вони за Україну і Євромайдан, але нарікають, що в Севастополі небезпечно про це говорити. Скаржаться, що дуже мало інформації, тому не все їм там зрозуміло.

До речі, про інформацію. Реакція на російських журналістів така ж різна, як і російські журналісти. Одних оточують кільцем, коли вони ведуть запис, і гукають гуртом «Не бреші!» А іншим аплодують: саме так зустрічали російський телеканал «Дощ», який зробив цікавий флеш-моб на одному з віче: журналісти і ті, хто пристав до їхньої акції, розкрили чорні парасольки і пройшлися по Майдану Незалежності. Я не стрималася і прокоментувала сусідам, котрі стояли поруч: «Це достойний і правдивий російський телеканал». У відповідь – усмішка і слова:

– Ми вас підтримуємо!

Це було сказано українською. Певна річ, що з акцентом. Однак така спроба – вияв поваги до мови і народу. Спасибо им! Я их теже уважаю...

Кількісно росіяни на Майдані не так вже й багато – якщо на око, не на багато більше, ніж грузинів і білорусів. Але їхня присутність нас бадьорить. Адже на одному з плакатів написано: «Путин – это еще не вся Россия». Я у це вірю.

Тетяна КРАЙНІКОВА

Wspólna sprawa Спільна справа

Majdan to studenci, robotnicy, biznesmeni, rolnicy, emerycy, nacjonaliści, internacjonalіści – weterani wojny w Afganistanie, kombatanци-десантовцы, urzędnicy państwowi, nauczyciele, muzycy... Wskutek Majdanu 2013-2014 powstały nowe organizacje i formacje: Automajdan, Prawy Sektor, Czarny Blok, Samoobrona. Dziś «Monitor Wołyński» rozmawia z Samoobroną Wołyńia.

Майдан – це студенти, робітники, бізнесмени, селяни, пенсіонери, націоналісти, інтернаціоналісти-афганці, ветерани-десантники, держслужбовці, вчителі, музиканти... Унаслідок Майдану 2013-2014 виникли нові об'єднання і формації: Автомайдан, Правий сектор, Чорний блок, Самооборона. Сьогодні «Волинський монітор» у гостях у волинської Самооборони.

Andrij Fedczak – kierownik Sztabu Samoobrony Majdanu, z wykształcenia socjolog.

– Panie Andriju, co zmusiło Pana do wyjścia na Majdan?

– Poszedłem na Majdan, bo się skończyła cierpliwość. Już dawno zrozumieliśmy, że reżim Partii Regionów zaprowadził nas do sytuacji bez wyjścia. Myślę, że w tej chwili analiza «bukietu ulepszeń» od poprzedniego władz już nikogo nie interesuje. Ale kiedy prezydent Janukowycz targnął się na ostatnie, co nam jeszcze zostało, czyli na naszą godność, wyszliśmy na Majdan.

– Godność to ...

– Godność to np. nie pchać się bez kolejki i nie chytryć, nie brać i nie dawać łapówek urzędnikom, sędziom, milicjantom, nauczycielom, lekarzom, pielęgniarkom... Szacunek do siebie i innych, to także nieodłączna część godności. W życiu codziennym często nie zauważamy stopniowej utraty godności. Kiedy młodzież wyszła na euromajdan, moralnie wspierałem ją, chodziłem do pracy i nie miałem wielkich nadziei na skuteczność akcji protestu. Ale kiedy pokojowi demonstranci w Kijowie zostali brutalnie pobici, pokaleczeni i rozprzedzeni przez władze, zostały przekroczone granice cierpliwości i poniżania ludzkiej godności. Wszyscy poszliśmy na Majdan.

– Czy był to ciąg dalszy Pomarańczowej Rewolucji?

– W 2004 roku na krótki okres zdobyliśmy godność, ale bardzo szybko straciliśmy ją. Przeglądając większość «pomarańczowych» polityków oraz ówczesni liderzy Ukrainy, po prostu przetasowali i zmienili poprzednie władze, nie zmieniając systemu społeczno-politycznego w kraju. Mówiąc obrazowo, milionerzy odsunęli miliardery. Zaczęła się międzypartyjna walka o władzę. Ze względu na swoją apolityczność, Majdan 2013-2014 zasadniczo się różni od Pomarańczowego. Nawet «zjednoczona» opozycja jest tylko małą częścią ludowej ukraińskiej rewolucji. Euromajdan przetrwał w sytuacjach prawie beznadziejnych, dzięki swojej sile zjednoczenia. Na barykadach nie istniała kwestia narodowej czy partyjnej przynależności. Społeczne organizacje, ruchy czy zjednoczenia, partie i zwykli obywatele, utworzyli nową ukraińską materię społeczną – solidarność.

Iwan Myrka – lider grupy przeciwdziałania korupcji Samoobrony Majdanu, z wykształcenia inżynier drogowy

– Moje pokolenie zostało świadkiem i uczestnikiem dynamicznych zmian na Ukrainie. Urodziłem się w 1980 roku, uczyłem się, pracowałem, studiowałem, znowu pracowałem. Na Majdanie 2004 zostałem obywatelem Ukrainy. Zrozumiałem i uwierzyłem, że potrafię zmienić mój kraj.

– Rozumiem, że udział w Samoobronie Majdanu daje Panu taką możliwość.

– Ukraińska społeczno-polityczna rzeczywistość, udział w majdanach, skuteczny opór przeciwko dyktaturze i reżimowi zmienia ludzi, także mnie. U mnie ukształtowało się i rozwinęło, może zbyt hiperbolizowane, zaostrezone poczucie sprawiedliwości i godności. Uważam korupcję za największe zło ukraińskiego społeczeństwa. Trzeba doszczętnie zniszczyć poprzedni zgniły system. Ale te zmiany potrafią zrealizować tylko nowi, nieskażeni korupcją młodzi urzędnicy państwowi z porządną reputacją.

– Ukraina przeżywa ostry deficyt kadrowy, permanentną jest kwestia braku jakościowo nowej kadry i nowego modelu zarządzania państwem.

– Można stawiać tylko na sprawdzone kandydatury. Ja mogę ufać tylko tym, którzy byli razem ze mną na Majdanie, a jest to praktycznie cała społeczna paleta Ukrainy. Liczymy także na wsparcie i udział w pracach urzędników poprzedniego systemu. Ale jest to możliwe tylko po lustracji, którą muszą przejść wszyscy pretendenci na stanowiska kierownicze w organach władzy wykonawczej.

– Może warto skorzystać z europejskiego doświadczenia, jak to zrobiła Polska?

– Doświadczenia krajów postkomunistycznych mogą stać się przykładem dla Ukrainy w procesie państwowotwórczym. Najpierw musimy zrozumieć i zapobiec powtórzeniu błędów, popełnionych przez władze i przez nas. Ale tę niełatwą drogę musimy przejść sami. Rozumiemy, że mamy mało czasu i że nie będziemy mieli drugiej szansy na to, żeby Ukraina wróciła na europejski szlak rozwoju.

– Panie Iwanie, dlaczego Samoobrona nie wchodzi w organy władzy i nie proponuje swoich przedstawicieli?

– Na razie Samoobrona musi wykonywać funkcję kontroli władz. Mówiąc obrazowo, jest to wznieśiona siekiera nad nieuczciwymi rękami, nad pokusą rozkradania państwowych pieniędzy. Wojny z korupcją jeszcze nie wygraliśmy. Stary system nie poddaje się, a nawet dość agresywnie szczyrzy zęby.

– Ma Pan na uwadze akcję Samoobrony we Włodzimierzu Wołyńskim? Istnieje popularna sentencja, że «Ukraina ma Krym, a Wołyń – Włodzimierz Wołyński».

– Nie tylko Włodzimierz, są jeszcze Luboml, Kowel... Rzeczywiście we Włodzimierzu Wołyńskim nie udało się za pierwszym razem wykorzenić starego systemu. W tym mieście wszystko i wszyscy są powiązani między sobą. Przygraniczne miasto mające wysoki poziom bezrobocia, stało się przemytniczą bazą kontrabandy do sąsiedniej Polski. Pojawia się wrażenie, że ani milicja, ani prokuratura, ani SBU i sądy nie są zainteresowane w tym, żeby zlikwidować tę już nie tylko wołyńską, ale też ukraińską kontrabandową «wizytówkę». Aktywiści wołyńskiego Majdanu niedawno namierzali nielegalny magazyn-sklep z falsyfikatem, papierosami i alkoholem, które kosztują 1,5 mln hrywien. W czasie, kiedy domagaliśmy się w sądzie pozwolenia na przeszukanie, miejscowi bojówkarze o sportowym wyglądzie, wywieźli z tego sklepu znaczną część zatrzymanego towaru. Wielu z tych „sportowców” są znani jako «gwardia przyboczna» mera miasta Petra Sahaniuka. Wykorzystywano ją, kiedy we Włodzimierzu Wołyńskim odbywały się wiece przeciwko Partii Regionów.

Andrij Omelczuk – zastępca kierownika sztabu wołyńskiej Samoobrony.

– Co trzeba zrobić, żeby zmienić tam sytuację?

– To tylko początek roboty. Daliśmy wyraźny sygnał, że sytuacja z falsyfikatem i swawolą celników musi zostać rozwiązana za pomocą prawa. Mam nadzieję, że kierownictwo struktur siłowych Wołyńia rozumie ten problem. Trzeba także zagwarantować miejscowym mieszkańcom pracę, wyrwać ich z «legalizowanego» systemu kontrabandy.

Andrij Fedczak – начальник Штабу Самооборони Майдану, за професією – соціолог.

– Пане Андрію, що Вас спонукало вийти на Майдан?

– Я пішов на Майдан, бо прийшов край терпінню. Уже давно стало зрозуміло, що правлячий режим Партії регіонів завів нас у безвихідне становище. Думаю, що зараз уже не цікаво аналізувати той «buket покращень» від попередньої влади. Але, коли президент Янукович посягнув на останнє, що у нас залишилося, – на нашу гідність, ми вийшли на Майдан.

– Гідність, це...

Гідність – це, наприклад, не пхатися без черги й не хитрувати, не брати й не давати хабарі чиновникам усіх мастей та рангів, судям, міліціонерам, учителям, лікарям, медсестрам... Самоповага і повага до інших – це також невід'ємна складова гідності. У буденному житті ми часто не зауважуємо поступової втрати власної гідності. Коли молоді люди вийшли на Євромайдани, я морально їх підтримував, ходив на роботу і не покладав великих сподівань на результативність акцій протесту. Але, коли влада по-звірячому побила, покалічила і розігнала в Києві мирних демонстрантів, межу терпіння і приниження людської гідності було перейдено. Ми всі пішли на Майдан.

– Це було продовженням Помаранчевої революції?

– У 2004 році ми на короткий час здобули гідність, але дуже швидко її втратили. Переважна більшість «помаранчевих» політиків і тогочасні лідери України просто перетасували і замінили попередню владу, не міняючи суспільно-політичної системи в країні. Образно кажучи, мільйонери потіснили мільярдерів. Почалася міжпартійна боротьба за владу. Майдан 2013-2014 року принципово відрізняється від Помаранчевого своєю аполітичністю. Навіть «об'єднана» опозиція є тільки маленькою складовою народної української революції. Євромайдан вистояв у майже безнадійних ситуаціях завдяки своїй об'єднаній силі. На барикадах питання про національну чи партійну приналежність було відсутнє. Громадські організації, рухи та об'єднання, партії, прості громадяни створили нову українську суспільну матерію – солідарність.

Іван Мирка, лідер групи протидії корупції Самооборони Майдану, за професією дорожній інженер.

– Моє покоління стало свідком і учасником динамічних змін та перетворень в Україні. Я народився в 1980 році, вчився, працював, знову вчився і працював. У 2004 році на Майдані я став громадянином України. Зрозумів і повірив, що можу змінити мою країну.

– Розумію, що участь у Самообороні Майдану дає Вам таку можливість?

– Українська суспільно-політична реальність, участь у майданах, дієвий опір диктатурі і правлячому режиму змінює людей, у тому числі й мене. У мене виробилося і розвинулось, можливо, занадто гіперболізоване, загострене почуття справедливості та гідності. Вважаю корупцію найбільшим злом українського суспільства. Потрібно докорінно знищити попередню згнилу систему. Але ці докорінні зміни під силу тільки новим, не заплямованим і не зараженим корупцією, молодим державним управлінням.

– Через Україну перейшов кадровий «голодомор», постійним є питання про якісні нові кадри і модель державного управління.

– Можна робити ставку тільки на перевірені кандидатури. Я можу вірити тільки тим, хто був поряд на Майдані, а це практично вся суспільна палітра України. Розраховуємо на підтримку й участь у роботі державних службовців «старої» системи. Але це можливо тільки після повної лustracji, якій мають підлягати всі претенденти на керівні посади у виконавчій владі.

– Можливо, простіше скористатись європейським досвідом, як це зробила Польща?

– Досвід країн пострадянського простору для України може бути прикладом для державотворчого процесу. Спочатку ми мусимо зрозуміти й запобігти повторенню помилок влади і наших власних. Але цю нелегку дорогу ми маємо пройти самі. Розуміємо, що часу обмаль і другого шансу повернути Україну на європейський шлях у нас уже не буде.

– Пане Іване, чому Самооборона не йде у владу і не висуває активно своїх представників?

– Наразі Самооборона мусить виконувати контролюючу функцію над владою. Образно кажучи, це занесена сокира над нечесними руками, над спокусою розкрадання державних коштів. Війну з корупцією ми ще не виграли. Стара система не піддається, навіть досить агресивно щирить зуби.

– Ви маєте на увазі акцію Самооборони у Володимирі-Волинському? Існує популярна сентенція, що «Україна має Крим, а Волинь – Володимир-Волинський».

– Не тільки Володимир, є ще Любомль, Ковель... Дійсно, у Володимирі-Волинському не вдалося з першого разу викоринити стару систему. У цьому місті все і вся пов'язане між собою. Прикордонне місто, в якому високий рівень безробіття, стало перевалочною базою контрабанди до сусідньої Польщі. Складається враження, що ні міліція і прокуратура, ні СБУ і суди не зацікавлені в ліквідації цієї вже не тільки волинської, але й української контрабандної «візитки». Активісти волинського Майдану недавно накрыли нелегальний склад-магазин з контрафактною продукцією, цигарками та алкоголем на суму 1,5 млн гривень. Поки цілий день вимагали в суді постанови на обшук, місцеві бойовики спортивної статури відбили і вивезли з цього магазину значну кількість затриманого товару. Багатох із цих спортсменів знають як «придворну гвардію» мера міста Петра Саганюка, яку використовували, коли у Володимирі-Волинському відбувалися мітинги проти Партії регіонів.

Andrij Omelczuk – заступник начальника штабу волинської Самооборони.

– Що потрібно зробити, щоб змінити там ситуацію?

– Це тільки початок роботи. Ми дали чіткий сигнал, що ситуація з контрабандою і митним свавіллям мусить бути вирішена у правовому полі. Маю надію, що керівництво силових структур Волині розуміє важливість цієї проблеми. Потрібно також забезпечити місцевих мешканців роботою, вирвати їх із «легалізованої» контрабандної системи.

– Як відновити віру громадян у верховенство права?

– **Як одновити віару людзи в праворządność?**

– Prokuratura i sąd to zupełnie skompromitowany przez reżim instrument władzy. Prawie niemożliwe jest znalezienie uczciwych ludzi na średnich i wyższych szczeblach władzy. Tam wszystko trzeba zaczynać prawie od zera.

– **I znowu problem kadrowy?**

– Trzeba dać drogę młodym fachowcom, którzy jeszcze nie zostali zepsuci przez władzę i korupcję. Warto poszukać i przyłączyć do pracy w organach ścigania uczciwych pracowników ze służby bezpieczeństwa. Proces ten ma się odbywać pod nieustanną kontrolą społeczeństwa.

– **Wierzy Pan, że u nas nie działa Federalna SBU, że istnieje zaufanie do milicji?**

– O SBU nie mogę powiedzieć nic konkretnego. Mam nadzieję, że tam nie wszyscy są agentami Rosji, że są uczciwi oficerowie i patrioci Ukrainy. O milicji mogę powiedzieć więcej, ponieważ zaczęliśmy bezpośrednią współpracę z nimi chroniąc porządku na ulicach. Biorąc pod uwagę ten fakt, że milicja ostatnio wykonywała polityczne zamówienia

władz, kontrola społeczna musi przywrócić organom ścigania ich bezpośrednią funkcję. Milicja nie ma obecnie nacisków z góry, przynależność do partii już nie zwalnia od odpowiedzialności kryminalnej. Naszym zadaniem jest, aby przełamać i zlikwidować «patronowanie» przez milicję działalności kryminalnej i nielegalnej niektórych osób i zorganizowanych ugrupowań.

– **Samoobrona wspólnie z milicją patroluje ulice. Czy zmniejszyła się liczba przypadków naruszenia prawa?**

– Zdecydowanie można powiedzieć, że kryminogenne procesy się nie rozwijają. Udało się nawet ujawnić kilka przedawnionych naruszeń prawa. Niektórzy członkowie Samoobrony mówią, że po normalizacji sytuacji, będą nadal pomagać milicji chronić porządek. Mieszkańcy Wołyńa czują się bezpieczni i zaczęli nam aktywnie pomagać.

– **Hasła Majdanu zadziałały? Wspólna sprawa? Razem i do zwycięstwa?**

– Innej drogi nie mamy. Wreszcie odczuliśmy w sobie siłę, żeby zmienić siebie i kraj.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

– Прокуратура і суд – це повністю скомпрометований правлячим режімом інструмент влади. Практично неможливо знайти чесних людей у середніх та вищих ланках. Там усе потрібно починати майже з нуля.

– **I знову кадрова проблема?**

– Потрібно дати дорогу не розбещеним владою і не корумпованим молодим кадрам. Варто пошукати і залучити до праці у правових структурах чесних працівників служби безпеки. Цей процес має відбуватись під жорстким контролем громадськості.

– **Вірите що у нас немає Федеральної СБУ, що є надія і віра в міліцію?**

– Про СБУ не можу сказати нічого конкретного. Думаю і сподіваюсь, що там не всі поголовно російські агенти, що залишилися чесні офіцери і патриоти України. Про міліцію можу сказати більше, оскільки ми з ними почали безпосередню співпрацю, разом підтримуючи громадський порядок. Враховуючи той факт, що міліція останнім часом виконувала політичні замовлення влади, громадський контроль допоможе повернути правоохоронним

органам їхню пряму функцію. На міліцію тепер не тиснуть зверху, партійна приналежність уже не звільняє від кримінальної відповідальності. Наше завдання – зламати і припинити схеми «кришування» міліцією кримінальної і нелегальної діяльності окремих осіб та організованих угруповань.

– **Самооборона спільно з міліціонерами патрулює вулиці. Чи стало менше правопорушень?**

– Однозначно можна стверджувати, що криміногенні процеси не набувають розвитку. Навіть вдалося виявити кілька за давніх правопорушень. Деякі наші дружинники заявляють, що після нормалізації ситуації й надалі будуть допомагати міліції підтримувати правопорядок. Населення Волині почувується захищеним і почало нам активно допомагати.

– **Гасла Майдану запрацювали? Спільна справа? Разом і до перемоги?**

– Іншого шляху у нас немає. Ми нарешті відчували в собі силу змінити себе і країну.

Розмовляв Валентин ВАКОЛУК

Czego się boją obrońcy Lenina? Чого бояться захисники Леніна?

W ciągu trzymiesięcznych protestów na Majdanie, na Ukrainie przeszło kilka fal «leninopadów». Za każdym razem wywoływały one niecodzienne poruszenie. Teraz upadku ostatnich pomników wodza proletariatu, część mieszkańców Wschodu i Południa Ukrainy, boi się tak samo, jak i «bEnderowców», którzy rzekomo mogą znęcać się nad rosyjskojęzycznymi mieszkańcami.

Кілька хвиль «ленінопадів» прокотилися Україною протягом тримісячних протестів на Майдані. Кожного разу це супроводжувалося неабияким піднесенням. Сьогодні ж падіння останніх пам'ятників вождю частина населення Сходу і Півдня України боїться так само, як і «бEндерівців», що нападуть на російськомовне населення.

Dlaczego ci ludzie są tak przerażeni usuwaniem kilkutonowych monumentów? Trudno uzasadnić to poczuciem sprawiedliwości – inaczej, dlaczego nie widzimy tych głośniejszych, fanatycznych obrońców dziedzictwa kulturalnego, kiedy niszczone są pomniki architektury, pojawiają się współczesne budowle w historycznych dzielnicach, a narodowe parki i rezerwy stają się prywatną własnością?

Pomnik Lenina w świadomości zbiorowej – to nie tylko postać w kamieniu. W pierwszej kolejności – to element przestrzeni miejskiej, który stał się częścią życia każdego z mieszkańców – pod Leninem umawia się na spotkania, organizuje pikety czy akcje. W takiej sytuacji, obalenie pomnika – co najmniej stwarza niedogodności. Wyobraźmy sobie, że z Łucka zniknąłby pomnik Łesi Ukrainki i nie można się spotkać «koło Łesi» – niby żadna tragedia, ale jednak byłby to pewien dyskomfort.

W konsekwencji mamy: ważny punkt orientacyjny w przestrzeni miejskiej, w centralnym miejscu, symbolizujący epokę radziecką. Ten sam schemat bardzo łatwo przekłada się na myślenie i określa postrzeganie świata: punktem odniesienia staje się właśnie radziecki mit o dobrym Leninie, wielkiej wojnie wyzwolającej (oczywiście, przeciwko faszystom), chęć złączenia się wielkiej rodziny narodów pod skrzydłem starszego brata. Dlatego poza polem świadomości czcicieli Lenina pozostaje Wielki Głód, ГУЛАГ i przygotowanie ZSRR do wojny ofensywnej (!), a nie obronnej, przeciwko całemu zachodniemu światu.

Warto pamiętać o tym, że mógł unika informacji, która burzy ustalony obraz świata. Inaczej, musieliby przyznać, że podstawą ich światopoglądu są idee, które przyczyniły się do śmierci milionów ludzi. A ludzka psychika potrafi bronić się przed niewygodnymi wnioskami – absolutnie nieświadomie.

Zamach na pomniki Lenina tam, gdzie one wtopiły się w światopogląd i kształtują wartości, – to zamach w pierwszej kolejności na radziecką tożsamość i mitologię. To zamach na prostą strukturę świata, który dzieli się na swoich i obcych. Swoi wyzwalają sponiewierany kraj, zwalczają wroga i wykrywają kolaborantów.

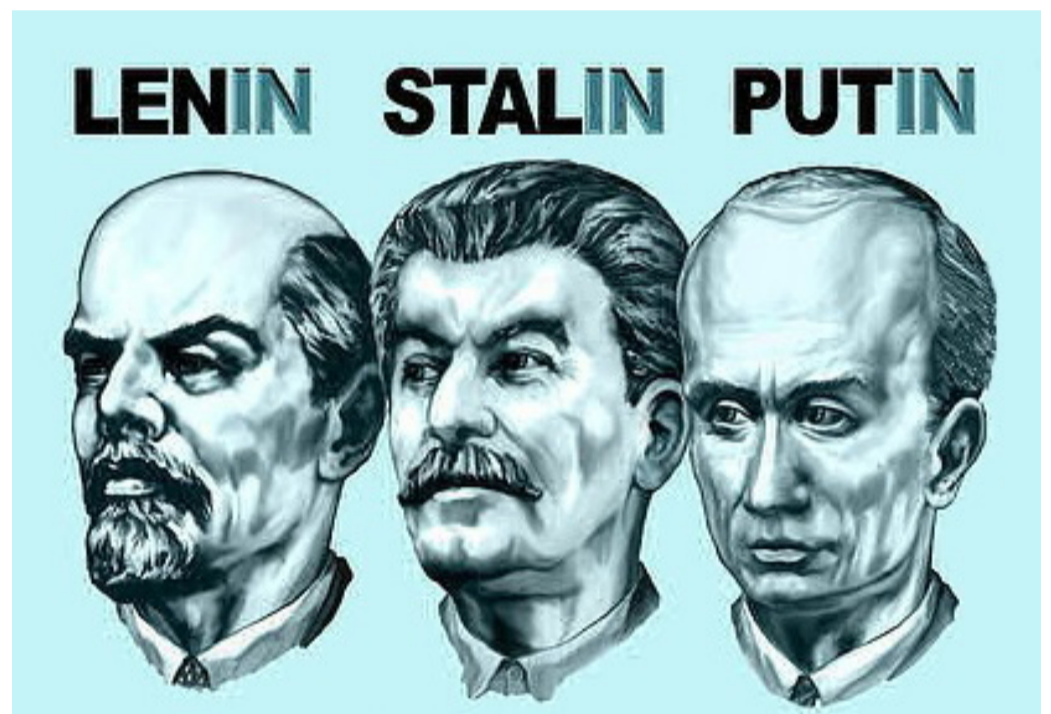
Zmienić przekonania i wartości jest bardzo trudno, ponieważ wymaga to wielkiego wysiłku i pracy nad sobą. Taka przebudowa schematów w myśleniu, odbywa się bardzo boleśnie, towarzyszy jej ogromny opór, wypieranie faktów i charakteryzuje się najczęściej poszukiwaniem możliwości potwierdzenia własnej wersji wydarzeń. Tu ludzie zachowują się jak paranoicy – oni też umieją wymyślać konspiracyjne teorie, których pozazdrościliby pisarze-fantasty. A dialog z takimi paranoikami, bywa często niemożliwy.

Przyszłoby czas, kiedy należy wykorzystać pokłady mądrości ludzkiej i krok po kroku, zastąpić mitologię prawdą. Właśnie prawdą, a nie innymi legendami. I nie radykalnymi metodami, a ciężką pracą. Lenina należy najpierw obalić w umyśle, a potem się zabierać za pomniki. Dlatego musimy kształtować nową tożsamość i postawy.

Oprócz pracy edukacyjnej, korzystne będą też zmiany w przestrzeni miejskiej – niech w centralnej części pojawi się jeszcze jeden punkt orientacyjny, to może być na przykład pomnik szanowanej w mieście osoby, pozytywnego bohatera, dla lepszego efektu – ofiary represji komunistycznych. Ważne, by taka jednostka odbierana była jednoznacznie pozytywnie, a decyzje były podejmowane przez społeczność. Niech znikają, jedna po drugiej, radzieckie nazwy ulic – jestem przekonana, że znajdzie się historyczne nazewnictwo czy ukraińscy bohaterowie, których warto upamiętnić, nazywając ich imionami ulice i place.

Nie nastąpi to zapewne szybko, ale warto nad tym pracować. Mądrze i cierpliwie zmieniamy mity w prawdę.

Olena SEMENIUK

Чому ж ці люди настільки нажахані знесенням багатотонних монументів? Відчуттям справедливості це важко пояснити – інакше, чому ми не бачимо цих крикливих фанатичних захисників культурної спадщини, коли знищуються пам'ятки архітектури, будуються сучасні будівлі серед історичних районів, національні парки та заповідники стають приватною власністю?

Пам'ятник Леніну в колективній свідомості – це не лише образ в камені. У першу чергу це елемент міської архітектури, який став частиною життя кожного з жителів: біля Леніна зустрічаються, проводять пікети, акції. У такій ситуації повалення пам'ятника – це, щонайменше, побутова незручність. Ось уявіть собі, що з Луцька зник би пам'ятник Лесі Українці. Не вийде вже зустрітися «біля Лесі» – життя не припиняється, але певний дискомфорт є.

У підсумку маємо: важливий орієнтир у громадському просторі, ще й на почесному місці, який символізує радянську епоху. Ця ж сама схема дуже просто переноситься в мозок та визначає сприйняття світу: точкою відліку стає саме радянський міф про доброго Леніна, велику визвольну війну (нагадаємо, проти фашистів), бажання бути у великій сім'ї народів під крилом старшого брата. Поза полем зору шанувальників Леніна лишається Голодомор, ГУЛАГ і підготовка СРСР до наступальної (!), а не оборонної війни проти західного світу.

Мозок уникає інформації, яка суперечить закріпленій картині світу. Інакше довелось би визнати, що центральне місце у світогляді займає злочинна структура та ідея, яка спричинила мільйони смертей. А людська психіка вміє захищатися від незручних висновків – абсолютно несвідомо.

Замах на пам'ятники Леніну там, де вони вкоренилися у світогляд та формують цінності, – це замах перш за все на радянську ідентичність та міфологію. Це

замах на просту структуру світу, де є свої й чужі. Свої визволяють знедолену країну, знищують ворога та ведуть боротьбу з його колабораціоністами. Складніші схеми вимагають величезним опором, несприйняттям фактів та бажанням виправдати власну версію подій. Тут люди ведуть себе як талановиті параноїки – вони теж вміють вигадувати конспірологічні теорії, яким би позаздрили письменники-фантасти. І дискутувати з такими «параноїками» досить складно.

Змінити світогляд і цінності дуже складно. Така перебудова відбувається, переважно, дуже болісно, супроводжується величезним опором, несприйняттям фактів та бажанням виправдати власну версію подій. Тут люди ведуть себе як талановиті параноїки – вони теж вміють вигадувати конспірологічні теорії, яким би позаздрили письменники-фантасти. І дискутувати з такими «параноїками» досить складно.

Потрібно використати весь арсенал мудрості та поступово замінити міфологію правдою. Саме правдою, а не іншими легендами. Радикальні методи не підійдуть, попереду багато років важкої праці. Леніна спочатку потрібно завалити у свідомості, а потім уже братися за пам'ятники. Для цього просто необхідно створювати нову ідентичність.

Крім просвітницької роботи, в цьому допоможуть також зміни в міському просторі – нехай у центральній частині з'явиться ще один орієнтир, хай це буде пам'ятник шанованій у місті людині, позитивному герою, для кращого ефекту – жертві комуністичних репресій. Важливо, щоб особистість сприймалася однозначно позитивно, а рішення приймалося громадою. Нехай поступово зникають радянські назви вулиць – упевнена, що знайдуться й історичні назви, й імена місцевих діячів, яких варто вшанувати. Швидкого ефекту не буде. Але він буде тривалим. Тому озброймося терплячістю та заміньмо міфи правдою.

Olena SEMENIUK

Walczcie – zwyciężcie!

Te słowa ukraińskiego geniusza Tarasa Szewczenki powtarzają dzisiaj wszyscy. Ostatnie wydarzenia na Ukrainie po raz kolejny potwierdziły aktualność jego twórczości na przestrzeni dwóch wieków.

Szewczenkę znamy nie tylko jako poetę, ale również jako wybitnego prozaika, artystę, działacza społecznego i politycznego, folklorystę i etnografa. 9 marca 2014 roku minęło 200 lat od dnia jego urodzin.

Ostatnio, z powodu tragicznych wydarzeń na Ukrainie, rezygnowano z różnorodnych obchodów świątecznych. Jednak obchody 200. jubileuszu Tarasa Szewczenki dla wielu Ukraińców stały się sprawą honoru, ponieważ słowa Szewczenki służyły jako hasła w najtrudniejsze dni Majdanu, pokrzepiały na duchu. Niestety, nie we wszystkich regionach Ukrainy udało się to zrobić oficjalnie. Na wschodzie i na południu kraju, podobnie jak wtedy, gdy obchodzono setną rocznicę urodzin Kobziarza, ludzie często bali się składać kwiaty pod jego pomnikiem, bo na przykład w Melitopolu czy Doniecku pomniki zostały zdewastowane przez wandalów.

Cześć Kobziarzowi w te dni oddawali również mieszkańcy Wołynia, pamiętając o jego twórczości i o tym, że Taras Szewczenko niegdyś odwiedził te tereny z polecenia Kijowskiej Komisji Archeograficznej. W związku z tym, w Łucku 9 marca tradycyjnie złożono kwiaty pod pomnikiem Szewczenki, modlono się w intencji ukraińskiego wieszczka i czytano jego wiersze. Dzieła Szewczenki w tym dniu, mogli recytować

wszyscy chętni. Jego słynny «Testament» recytowali uczniowie gimnazjum nr 18 aż w pięciu językach. Chór Wołyńskiej Obwodowej Szkoły Kultury i Sztuk imienia I. Strawińskiego wykonał «Testament» i «Ryczy i jęczy Dniepr szeroki». Przeprowadzono także imprezę literacko-artystyczną «Pokłon Tarasowi», która rozpoczęła się minutą ciszy ku pamięci tych, którzy zginęli na Majdanie. Odbyła się również akcja «Mój Kobziarz», której uczestnicy zgromadzili się ze swoimi «Kobziarzami». Najstarsze wydania, które można było obejrzeć w ramach akcji, zostały wydrukowane na początku XX w. Pasażerowie komunikacji miejskiej zostali także zaskoczeni przez nauczycieli i uczniów szkoły niedzielnej łuckiej Katedry Św. Pokrowu, ponieważ mogli usłyszeć recytację dzieł Szewczenki w ich wykonaniu.

Współcześnie, w 2014 roku, po raz kolejny zdajemy sobie sprawę z tego, że słowa Szewczenki są przepowiednią, jak gdyby on to mówił nie o Ukrainie XIX wieku, a właśnie o teraźniejszych wydarzeniach. W tych dniach na Wołyniu odbywają się przedstawienia, wystawy, flashmoby i nabożeństwa ku czci Szewczenki. Imprezy upamiętniające wieszczka na tym się nie skończą, ponieważ na Ukrainie trwa Rok Szewczenki.

Natalia DENYSIUK

Борітеся – поборете!

Ці слова українського генія Тараса Шевченка сьогодні у всіх на вустах. Останні події в Україні вкотре засвідчили, що творчість поета протягом двох століть залишається актуальною.

Шевченко відомий не лише, як поет. Він був також письменником, художником, громадським та політичним діячем, фольклористом та етнографом. 9 березня 2014 року минуло 200 років від дня його народження.

Останнім часом, через трагічні події в Україні, часто скасовували різноманітні святкування. Проте вшанування 200-літнього ювілею Тараса Шевченка було для багатьох українців справою честі, адже його слова у найскладніші дні Майдану слугували гаслами, які піднімали бойовий дух. На жаль, не в усіх регіонах країни можна було вільно це зробити. На Сході та Півдні, як і тоді, коли відзначали 100-літній ювілей Кобзаря, люди часто боялися принести квіти до його пам'ятників, а, наприклад, у Мелітополі чи Донецьку їх узагалі понівечили вандалами.

Пам'ять про Кобзаря вшановують у ці дні й на Волині, яку Тарас Шевченко відвідав колись за вказівкою Київської археографічної комісії. Зокрема, в Луцьку 9 березня вже традиційно поклали квіти до пам'ятника Шевченка, молилися за українського пророка та читали його поезію. Продекламувати Шевченкові твори в цей день могли всі бажано. Його знаменитий «Заповіт» учні гімназії №18 виконали п'ятьма мова-

ми мовами. Цього ж дня у виконанні хору Волинського обласного училища культури і мистецтв імені І. Стравінського прозвучали «Заповіт» та «Реве та стогне Дніпр широкий», відбулося літературно-мистецьке дійство «Уклін Тарасові», котре розпочалося хвилиною мовчання в пам'ять про тих, хто загинув на Майдані. Проведено також акцію «Мій Кобзар», учасники якої прийшли зі своїми «Кобзарями». Найстаріші видання, які можна було побачити в рамках акції, були надруковані на початку XX ст. Пасажири міського транспорту цього дня здивували викладачі та учні недільної школи Свято-Покровського кафедрального собору в Луцьку. У маршрутках та тролейбусах вони несподівано починали декламувати Шевченкові твори.

Нині, у 2014 році, ми вкотре розуміємо, що слова Шевченка звучать пророчо, так, ніби він говорив не про Україну XIX століття, а саме про сьогоднішні події. У ці дні на Волині відбуваються вистави, виставки, флешмоби та панахиди в пам'ять про Шевченка. Заходи, присвячені Шевченкові, проводимуться ще не один раз, адже в Україні триває Рік Шевченка.

Наталія ДЕНИСЮК

Koncert z okazji 200-lecia urodzin Szewczenki w Lublinie

Люблінський концерт до 200-річчя від дня народження Шевченка

W niedzielę 2 marca w Lublinie miały miejsce uroczystości z okazji 200-lecia urodzin Tarasa Szewczenki.

Zostały one zorganizowane przez Towarzystwo Ukrainie, Prawosławną Diecezję Lubelsko-Chełmską oraz Zakład Filologii Ukrainiejskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. W programie obchodów znalazły się takie przedsięwzięcia, jak: nabożeństwo żałobne za duszę wieszczka, wykład dr Andrija Sawenecia o poecie, koncert Ukrainiejskiego Zespołu Pieśni i Tańca «Ranok» z Bielska Podlaskiego, pieśni do słów Tarasa Szewczenki wykonywane przez ukraińskich studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Szymona Szymonowica w Zamościu oraz program artystyczny autorstwa studentów filologii Ukrainiejskiej UMCS i uczniów Ukrainiejskiej Szkoły Niedzielnej w Lublinie.

Uroczystości zebrały dużą rzeszę osób, zarówno urzędników, jak i pracowników naukowych, dysydentów, studentów i mieszkających w Lublinie Ukraińców. Inicjatywa stanowiła niezwykle manifest solidarności ze Wschodnim Sąsiadem. Koncert został zrealizowany dzięki dofinansowaniu Ministra Administracji i Cyfryzacji RP.

Agnieszka BADER

У неділю, 2 березня, в Любліні відбулися урочистості з нагоди 200-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка.

Урочистості були організовані Українським товариством, Люблінсько-Хелмською православною єпархією та кафедрою української філології Університету Марії Кюрі-Скłodовської. Програма святкувань складалася з поминальної служби за душу провісника, лекції Андрія Савенця присвяченої поетові, концерту Українського ансамблю пісні і танцю «Ранок» з Бельська Подляського, пісень на слова Тараса Шевченка, виконаних українськими студентами Вищої професійної школи ім. Шимона Шимонівца (Замость), а також мистецької програми, котру представили студенти української філології Університету Марії Кюрі-Скłodовської та учні Української недільної школи в Любліні.

Святкові заходи відвідали багато офіційних осіб, науковців, дисидентів, студентів та українців, які проживають у Любліні. Проведені заходи стали незвичним маніфестом солідарності зі східним сусідом. Концерт відбувся завдяки фінансовій підтримці Міністра адміністрації та оцифрування Польщі.

Агнешка БОНДЕР

Odnaleziono jeszcze jeden dawny polski cmentarz

Віднайдено ще один старовинний польський цвинтар

Jest to jeden z najdawniejszych pochówków na Wołyniu. Tu prawdopodobnie są pochowani Polacy, Czesi i Austriacy.

Po prezentacji książki Czesława Chytręgo «Polski cmentarz w Równem», starszy wykładowca katedry architektury Narodowego Uniwersytetu Gospodarki Wodnej i Zasobów Naturalnych Oksana Bajcar-Artemenko opowiedziała, że z grupą kolegów, od dawna zajmuje się pracami konserwatorskimi. Pracują zarówno na dawnych cmentarzach, jak i w dawnych zamkach Równiejszczyzny, w szczególności w Dubnie i Klewaniu. Pani Oksana pochodzi ze wsi Zoria, która graniczy z dawnym Klewaniem, gdzie znajduje się czynny kościół oraz ruiny Klewańskiego zamku, który należał do rodu Czartoryskich. Z wypowiedzi Oksany Bajcar-Artemenko wynika, że jesienią zeszłego roku, grupa entuzjastów znalazła w lesie, w pobliżu Klewania, dawny polski cmentarz, którego wartość jest unikalna. Wspólnie z nami cmentarz zwiedził wice-konsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Krzysztof Wasilewski.

Przed nami były drzewa i zarośla. Nic nie wskazywało na to, że tu spoczywają setki, a może nawet tysiące ludzkich dusz. Najprawdopodobniej, oprócz Polaków, są tutaj pochowane też osoby o czeskim i być może, austriackim pochodzeniu. Jak zaznaczył Krzysztof Wasilewski, jest to jeden z najdawniejszych cmentarzy, jakie widział tutaj, na terenie Wołynia.

Rozpoczynając przegląd, zwróciliśmy uwagę na to, że cmentarz w kształcie prostokąta, jest otoczony rowem.

Jeden z konserwatorów zwrócił uwagę na to, że na terenie cmentarza są widoczne ślady alei, która kiedyś tu istniała. Niektóre ze zidentyfikowanych grobów pojawiły się tutaj na początku XIX wieku. Największą zagadką tego cmentarza są pozostałości po panteonie lub kaplicy, lub, być może, ogromnej krypcie rodzinnej.

Odwiedziny cmentarza zrodziły w nas wiele pytań. W tym samym czasie pojawiła się nadzieja, że jeszcze jedno miejsce polskiego pochówku zostanie uratowane od zapomnienia. W związku z tym, prosimy o zgłaszanie się mieszkańcom dawnego Klewania lub ich potomków, którzy posiadają jakąkolwiek wiedzę o tym cmentarzu lub o ludziach, którzy zostali tam pochowani. Jedną z lokalnych organizacji pozarządowych zgodziła się dołączyć do uporządkowania odnalezionego cmentarza. Być może z polskiej strony też będą chętni do udziału w tym projekcie.

Wszystkich, kto może pomóc w zebraniu informacji o tym cmentarzu i dołączyć do jego uporządkowania, prosimy pisać na pocztę elektroniczną yaroslavkovalchuk@mail.ua lub dzwonić pod numer +380501507244.

Jaroslav KOWALCZUK

Це одне з найбільших давніх поховань на Волині. Тут, можливо, поховані поляки, чехи та австрійці.

Після презентації книжки Чеслава Хитрого «Польський цвинтар у Рівному» старший викладач кафедри архітектури Національного університету водного господарства та природокористування Оксана Байцар-Артемєнко розповіла, що з групою однодумців давно займається реставраційними роботами. Вони працюють як на старовинних цвинтарях, так і в старовинних замках Рівненщини, зокрема, в Дубні та Клевани. Пані Оксана родом із села Зоря, котре межує зі старовинним Клеванем, де знаходяться нині діючий костел та руїни Клеванського замку, яким володів колись рід Чарторийських. За словами Оksани Байцар-Артемєнко, восени минулого року група ентузіастів знайшла в лісі біля Клевані старовинний цвинтар, унікальність якого, як ми згодом переконалися, величезна. Разом із нами цвинтар відвідав віце-консул Генерального консульства РП у Луцьку Кшиштоф Василевський.

Перед нами були дерева та чагарники. Ніщо не вказувало на те, що тут лежать сотні, а може, й тисячі спочилих душ. Найімовірніше, що, окрім поляків, тут поховані особи чеського і, можливо, австрійського походження. Як зазначив Кшиштоф Василевський, це одне з найбільших давніх поховань, яке йому доводилось бачити тут, на території Воли-

ні. Почавши огляд, ми звернули увагу на те, що цвинтар, котрий має форму прямокутника, по периметру обнесений ровом.

Як зауважив один із реставраторів, на території цвинтаря помітні сліди алеї, що колись тут існувала. Деякі з могил, які вдалося ідентифікувати, з'явилися тут на початку XIX ст. Найбільшою загадкою цього цвинтаря є залишки чи то пanteону, чи то каплиці, чи, можливо, величезного родинного склепу.

Відвідини цвинтаря викликали у нас багато запитань. У той же час з'явилася надія, що ще одне польське поховання постане із забуття. З огляду на це просимо зголоситися жителів давнього Клеваня або їх нащадків, котрі знають щось про це кладовище чи про людей, які там поховані. Одна з місцевих громадських організацій погодилася долучитися до впорядкування віднайденого цвинтаря. Можливо, з польської сторони будуть бажачі приєднатися до співпраці в цьому проекті.

Усіх, хто може допомогти зібрати інформацію про цей цвинтар та долучитися до його впорядкування, просимо писати на електронну пошту yaroslavkovalchuk@mail.ua або телефонувати на номер +380501507244.

Ярослав КОВАЛЬЧУК

Мешкаńcy Wołynia przyjmą gości z Krymu

Волиняни готуються приймати біженців із Криму

Кримський півострів позостає «горячим пунктом» на mapie Ukrainy. Uwaga każdego regionu jest przykuta do działań «zielonych ludzików» – uzbrojonych ludzi w rosyjskich mundurach wojskowych, którzy podają się za samoobronę Krymu. Sytuację utrudnia też blokada informacyjna – brak obiektywnych wiadomości i realistycznego wyobrażenia o sytuacji w Ukrainie, stały się głównym powodem zaostżenia nastrojów antyukraińskich z jednej strony i obaw o własną przyszłość z innej.

Biorąc pod uwagę ogólne napięcie i coraz częstsze przypadki porwania, pobicia czy zastraszania mieszkańców półwyspu, społeczni aktywiści Wołynia postanowili zapewnić potencjalnym uchodźcom dach nad głową. W sieciach społecznościowych mieszkańcy obwodu informują o otwartych drzwiach swoich domów, a organizatorzy tworzą bazę danych potencjalnych schronisk.

Są też pierwsze próby od mieszkańców Krymu: większość z nich nie chce zostawiać swoich domów, ale szuka schronienia na czas możliwego zaostżenia sytuacji. Niektórzy także opowiadają o groźbach i już szykują się do wyjazdu na Wołyn. To, w szczególności, adwokat Anton z Teodozji, przed którym zamknęły się drzwi oficjalnych instytucji Krymu przez aktywne poparcie Majdanu.

Oprócz organizacji zakwaterowania, aktywiści planują, we współpracy z organami władzy i samorządu terytorialnego, pomoc uchodźcom w znalezieniu miejsc pracy i dania ich dzieciom możliwości uczęszczania do szkół i przedszkoli.

Jeśli Państwo chcą włączyć się w inicjatywę, mogą zaoferować mieszkanie, miejsca pracy lub inne formy wsparcia, można napisać na skrzynkę crimea.host@gmail.com lub zadzwonić pod tel. (096) 921-44-46, (063) 422-33-43 (Olena).

Olena SEMENIUK

Кримський півострів лишається «гарячою точкою» на карті України. Uwaga кожного regionu przykuta do дій «зелених чоловічків» – озброєних людей у російській військовій формі, які видають себе за кримську самооборону. Ситуацію ускладнює ще й інформаційна блокада – відсутність об'єктивних новин та реального уявлення про ситуацію в Україні стали головними причинами загострення антиукраїнських настроїв з одного боку та переживань за власне майбутнє з іншого.

Зважаючи на напруження та часті випадки викрадення, побиття чи залякування населення півострова, громадські активісти Волині вирішили забезпечити потенційних біженців дахом над головою. У соціальних мережах жителі області інформують про відчинені двері у своїх домівках, а організатори складають зведену базу даних.

Є вже і перші звернення від жителів Криму: більшість із них покидати домівки не хоче, але шукає притулок на випадок загострення ситуації. Дехто натомість розповідає про погрози і вже готується до виїзду на Волинь. Це зокрема, адвокат Антон із Феодосії, перед яким закрилися двері усіх офіційних установ Криму через активну підтримку ним Майдану.

Крім організації проживання, активісти планують у співпраці з органами влади та місцевого самоврядування посприяти біженцям у пошуку робочих місць та надати дітям можливість відвідувати школи та садочки.

Якщо Ви хочете долучитися до ініціативи, можете запропонувати житло, робочі місця чи іншу підтримку, можете написати повідомлення на адресу crimea.host@gmail.com або зателефонувавши за тел. (096) 921-44-46, (063) 422-33-43 (Олена).

Олена СЕМЕНЮК

Лижниця Юлія Батєнкова з Волині на Паралімпіаді в Сочі здобула дві медалі: срібну на дистанції 15 км класичним стилем та бронзову у спринті.

Narciarka Julia Batenkova z Wołynia zdobyła na Paraolimpiadzie w Soczi dwa medale: srebrny na dystansie 15 km stylem klasycznym i brązowy w sprincie.

Три четвертих пасажирів луцьких тролейбусів належать до пільгових категорій і лише одна четверта оплачує повну вартість проїзду.

Trzy czwarte pasażerów łuckich trolejbusów należą do kategorii, którzy mają prawo do ulgowych biletów albo do bezpłatnego przejazdu i tylko jedna czwarta płaci pełną wartość biletu.

Луцьк візьме участь у проекті «Муниципальна енергетична реформа в Україні», котрий фінансує Агентство США з міжнародного розвитку.

Łuck weźmie udział w projekcie «Municipalna energetyczna reforma na Ukrainie» finansowanym przez Agencję USA na rzecz Rozwoju Międzynarodowego.

На березневі соціальні виплати волинянам, тобто державну допомогу сім'ям з дітьми, малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам, надійшло з державного бюджету 144,6 млн грн.

Obwód wołyński otrzymał z państwowego budżetu 144,6 mln hrywien na marcowe świadczenia socjalne, czyli państwową pomoc rodzicom z dziećmi, biednym rodzinom, osobom niepełnosprawnym od dziecka, niepełnosprawnym dzieciom.

У 2014 році з державного бюджету не виділятимуть грошей на міські програми. Луцьк отримуватиме гроші лише заробітну плату, пенсії та соціальні виплати.

W 2014 roku z budżetu państwa nie będą wydawane środki na realizację programów miejskich. Łuck będzie otrzymywał pieniądze tylko na pensje, emerytury i świadczenia socjalne.

У Луцькій міській раді перебувала офіційна делегація з партнерського міста Люблін. Зустріч відбулася напередодні оголошення нової програми міжнародної технічної допомоги ЄС для України, Польщі та Білорусі на 2014-2020 рр.

W Łuckiej Radzie Miejskiej przebywała z wizytą oficjalna delegacja z miasta partnerskiego Lublin. Spotkanie odbyło się w przeddzień ogłoszenia nowego programu międzynarodowej pomocy technicznej UE dla Ukrainy, Polski i Białorusi na lata 2014-2020.

Konkurs recytatorski poezji i prozy ukraińskiej

W dniach 6-7 marca w Centrum Kultury w Lublinie zebrało się spore grono miłośników literatury ukraińskiej, a to za sprawą eliminacji wojewódzkich Konkursu Poezji i Prozy Ukraińskiej.

Kilkudziesięciu młodych ludzi spróbowało swoich sił, recytując lub śpiewając dwa utwory literackie autorstwa ukraińskich artystów. Śmiałkom towarzyszyli ich nieocenieni opiekunowie, publiczność oraz jury w składzie: Anna Choma-Suwala, Mateusz Nowak i Andrij Saweneć. Na scenie można było usłyszeć dzieła takich twórców, jak: Taras Szewczenko, Lina Kostenko, Oksana Zabuzko czy Serhij Żadan. Do etapu ogólnopolskiego, który odbędzie się w Lublinie w dniach 4-5 kwietnia pod nazwą Polsko-Ukraińskie Spotkania Mistrzów Słowa, dostali się, w kategorii «Słowo», Wiktoria Kęcka, Wołodymir Makowskyi, Radosław Miśkiewicz i Paulina Prokopiuk. Sześć osób zostało wyróżnionych, natomiast jury nie przyznało nagrody w kategorii «Poezja Śpiewana». Organizatorki wydarzenia przyznały, iż w obliczu aktualnych wydarzeń, które mają miejsce na Ukrainie, konkurs jest przedsięwzięciem szczególnym.

Do udziału w Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa co roku kwalifikowani są także uczestnicy Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy, o którym «Monitor Wołyński» wcześniej informował. W tym roku, ze względu na wydarzenia na Ukrainie, konkurs, który miał się odbyć 28 lutego w Łucku, został przeniesiony na 14 marca (piątek) i odbędzie się w Pałacu Kultury m. Łucka. Początek o godz. 14.00.

Agnieszka BADER

Декламаторський конкурс української поезії та прози

6-7 березня в Центрі культури в Любліні зібралось велике грона шанувальників української літератури. У ці дні відбувся воеводський тур Конкурсу української поезії та прози.

Кілька десятків молодих людей спробували свої сили, декламуючи та співаючи два літературні твори українських авторів. Сміливців супроводжували їхні наставники, публіка та журі, до якого увійшли Анна Хома-Суваля, Матеуш Новак і Андрій Савенець. Зі сцени лунали слова Тараса Шевченка, Ліни Костенко, Оксани Забужко, Сергія Жадана. До загальнопольського етапу конкурсу, який називається Польсько-українські зустрічі майстрів слова і відбудеться в Любліні 4-5 квітня, в категорії «Слово» були відібрані Вікторія Кенцка, Володимир Маковський, Радослав Міськевич і Пауліна Прокопюк. Шестеро осіб отримали нагороди, однак у категорії «Співана поезія» журі не обрало переможця. Організатори визнали, що в контексті сьогоdnішніх подій в Україні, конкурс має особливе значення.

До участі в Польсько-українських зустрічах майстрів слова щорічно запрошуються також учасники Декламаторського конкурсу польської поезії та прози для жителів України, про що раніше вже повідомляв «Волинський монітор». У цьому році, з огляду на події в Україні, конкурс, анонсований на 28 лютого в Луцьку, перенесено на 14 березня (п'ятниця). Він відбудеться в Палаці культури міста Луцька. Початок о 14.00.

Агнешка БОНДЕР

«Wybór zawsze jest» – konferencja poświęcona tematyce migracyjnej «Вибір є завжди» – конференція, присвячена темі міграції

Z inicjatywy Pozarządowej Młodzieżowej Organizacji SMART w dniu 27 lutego 2014 r. w Sarnach z udziałem mera miasta, Konsula Generalnego RP w Łucku, przedstawiciele organizacji pozarządowych z Równego i Łucka oraz przedstawiciele miast-gmin partnerskich Sarn – Nowego Dworu Gdańskiego i Długoleki, odbyła się wideokonferencja poświęcona tematyce handlu ludźmi oraz możliwości legalnego podejmowania pracy za granicą.

Konferencję zorganizowano w związku z prezentacją materiałów o tematyce migracyjnej wydanych w ramach projektu «Wybór zawsze jest». W pierwszej części konferencji Konsul Generalna Beata Brzywczy przedstawiła jurydyczne podstawy walki z handlem ludźmi, socjologiczne badania z tego zakresu oraz dane statystyczne opracowane przez instytucje krajowe i zagraniczne, zaś w drugiej części, odpowiadała na pytania na temat zasad podejmowania zatrudnienia w Polsce przez cudzoziemców, obowiązujących procedur w zakresie spraw wizowych, zatrudnienia i uznawania wykształcenia, udzieliła również rad, w jaki sposób należy przygotować się do wyjazdu za granicę w celu podjęcia nauki lub pracy.

Zwalczanie handlu ludźmi jest jednym z priorytetowych działań podejmowanych przez wspólnotę europejską. W czerwcu 2012 r. Komisja Europejska ogłosiła Strategię UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012-2016. Strategia wyznacza 5 priorytetów, na których powinna skupić się Unia Europejska. Należą do nich: identyfikacja ofiar handlu ludźmi, ochrona pokrzywdzonych i udzielanie im pomocy; lepsza prewencja w zakresie handlu ludźmi; intensywniejsze ściganie sprawców przestępstw handlu ludźmi; ściślejsza koordynacja i współpraca z najważniejszymi podmiotami; większa wiedza o pojawiających się nowych problemach związanych

ze wszystkimi formami handlu ludźmi oraz skuteczniejsza reakcja na te problemy.

Polska jest stroną Konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi. Wg raportu Rady Europy z maja 2013 r. na temat sposobu implementacji konwencji oraz środków podejmowanych przez Polskę w zakresie handlu ludźmi „polskie władze podjęły szereg działań mających na celu przeciwdziałanie I walkę z przemytem ludzi”. Od 2007 r. w sposób istotny zmodyfikowano system opieki socjalnej, ustawodawstwo odnoszące się do statusu cudzoziemców oraz przepisy z zakresu ochrony pracy, by zabezpieczyć prawa ofiar przemytu. Rada Europy doceniła, iż od 2003 r. w Polsce przygotowano i wdrożono szereg narodowych programów i planów działań przeciwdziałających procederowi przemytu ludzi, powołano specjalne grupy do walki z przemytem ludzi w ramach Policji, Straży Granicznej, biura Prokuratora Generalnego, a organizacje pozarządowe zostały włączone w prace rządowych komitetów i grup roboczych zajmujących się problematyką handlu ludźmi. Istotnym elementem strategii na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi są również informacyjne kampanie społeczne, programy edukacji szkolnej oraz szkolenia dla przedstawicieli organów bezpieczeństwa publicznego.

KG

Z inicjatywy Młodzieżowej organizacji «Smart» 27 lutego 2014 roku w Sarnach відбулася відеоконференція, присвячена темі торгівлі людьми та можливості легальної роботи за кордоном. Участь у ній взяли мер міста, Генеральний консул РП у Луцьку, представники громадських організацій із Рівного та Луцька, а також представники міст-партнерів Сарн – Нового Двору Гданського і Длуголенкі.

Konferencję zorganizowano w związku z prezentacją informacji o tematyce migracyjnej, która została opublikowana w ramach projektu «Wybór zawsze jest». W pierwszej części konferencji Generalny Konsul Beata Bżewicz przedstawiła podstawy prawne walki z handlem ludźmi, socjologiczne badania z tego zakresu oraz dane statystyczne opracowane przez instytucje krajowe i zagraniczne, zaś w drugiej części, odpowiadała na pytania na temat zasad podejmowania zatrudnienia w Polsce przez cudzoziemców, obowiązujących procedur w zakresie spraw wizowych, zatrudnienia i uznawania wykształcenia, udzieliła również rad, w jaki sposób należy przygotować się do wyjazdu za granicę w celu podjęcia nauki lub pracy.

Boryba z handlem ludźmi jest jednym z priorytetowych działań podejmowanych przez wspólnotę europejską. W czerwcu 2012 roku Komisja Europejska ogłosiła Strategię UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012-2016. Strategia wyznacza 5 priorytetów, na których powinna skupić się Unia Europejska. Należą do nich: identyfikacja ofiar handlu ludźmi, ochrona pokrzywdzonych i udzielanie im pomocy; lepsza prewencja w zakresie handlu ludźmi; intensywniejsze ściganie sprawców przestępstw handlu ludźmi; ściślejsza koordynacja i współpraca z najważniejszymi podmiotami; większa wiedza o pojawiających się nowych problemach związanych

nowymi problemami, powiązani z wszystkimi formami handlu ludźmi, a także skuteczniejsza reakcja na te problemy.

Polska jest stroną Konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi. Wg raportu Rady Europy z maja 2013 r. na temat sposobu implementacji konwencji oraz środków podejmowanych przez Polskę w zakresie handlu ludźmi „polskie władze podjęły szereg działań mających na celu przeciwdziałanie I walkę z przemytem ludzi”. Od 2007 r. w sposób istotny zmodyfikowano system opieki socjalnej, ustawodawstwo odnoszące się do statusu cudzoziemców oraz przepisy z zakresu ochrony pracy, by zabezpieczyć prawa ofiar przemytu. Rada Europy doceniła, iż od 2003 r. w Polsce przygotowano i wdrożono szereg narodowych programów i planów działań przeciwdziałających procederowi przemytu ludzi, powołano specjalne grupy do walki z przemytem ludzi w ramach Policji, Straży Granicznej, biura Prokuratora Generalnego, a organizacje pozarządowe zostały włączone w prace rządowych komitetów i grup roboczych zajmujących się problematyką handlu ludźmi. Istotnym elementem strategii na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi są również informacyjne kampanie społeczne, programy edukacji szkolnej oraz szkolenia dla przedstawicieli organów bezpieczeństwa publicznego.

GK

Egzaminy na studia w Polsce ze stypendium Rządu RP dla osób polskiego pochodzenia

Osoby polskiego pochodzenia mogą zapoznać się z zasadami, trybem i zakresem rekrutacji na polskie wyższe uczelnie, które umieszczono na stronie Konsulatu Generalnego RP w Łucku (www.luck.msz.gov.pl).

Zasady te dotyczą rekrutacji osób polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) z państw Europy Środkowo-Wschodniej, Gruzji, Kazachstanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu na kształcenie w Polsce ze stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na rok 2014/2015.

Informacja o rekrutacji znajduje się pod adresem:
http://www.luck.msz.gov.pl/pl/wspolpraca_dwustronna/edukacja_i_programy_stypendialne/studia_w_polsce/

Można tu pobrać następujące dokumenty:

- Kwestionariusz kandydata na studia w Polsce;
- Zasady, tryb i zakres rekrutacji osób polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) z państw Europy Środkowo-Wschodniej, Gruzji, Kazachstanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu na kształcenie w Polsce ze stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Wykaz przedmiotów, z jakich będą prowadzone sprawdziany testowe;
- Tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
- Podstawowe informacje dla cudzoziemców polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) podejmujących kształcenie w Polsce
- Informacja o zasadach wypłacania stypendium ministra nauki i szkolnictwa wyższego
- Oświadczenie.

MW

Іспити для навчання зі стипендією уряду Республіки Польща для осіб польського походження

Особи польського походження мають можливість ознайомитися з правилами та умовами відбору до польських вищих навчальних закладів, котрі розміщені на сторінці Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку (www.luck.msz.gov.pl).

Ці умови стосуються вступу осіб польського походження (польської національності) з країн Центральної та Східної Європи, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Узбекистану на навчання в Польщі зі стипендією Міністерства науки та вищої освіти на 2014/2015 рік.

Інформація про відбір знаходиться на сторінці:
http://www.luck.msz.gov.pl/pl/wspolpraca_dwustronna/edukacja_i_programy_stypendialne/studia_w_polsce/

Тут можна завантажити наступні документи:

- Анкета кандидата на навчання в Польщі;
- Правила та умови вступу осіб польського походження (польської національності) з країн Центральної та Східної Європи, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Узбекистану на навчання в Польщі зі стипендією Міністерства науки та вищої освіти;
- Перелік предметів, з яких проводитимуться тести;
- Правила проведення кваліфікаційної процедури;
- Основна інформація для іноземців польського походження (польської національності), котрі починають навчання в Польщі;
- Інформація про правила виплати стипендії Міністерства науки та вищої освіти;
- Заява.

MW

Informacje Lubelskie

Województwo lubelskie ma nowego wojewodę. Dotychczas funkcję tę pełniła Jolanta Szolno-Koguc, która podała się do dymisji po niepowodzeniach związanych z odsłonięciem południowej części województwa lubelskiego. Przez kilka dni w lutym w powiatach hrubieszowskim, tomaszowskim i zamojskim wiele osób, ośrodków zdrowia i innych placówek tego typu, a także kilka szkół, zostało odciętych «od świata». Nowym wojewodą lubelskim został w marcu b.r. dotychczasowy szef kancelarii prezydenta Lublina Krzysztof Żuka, Wojciech Wilk.

Jedenastu księży z Nigerii rozpoczęło w tym roku studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Dziesięciu zamierza studiować filozofię, a jeden teologię. Współpraca między lubelską uczelnią a kościołem w Nigerii to efekt lutowej wizyty biskupa nigeryjskiej diecezji w Lublinie. Nigeryjscy duchowni podejmą studia drugiego stopnia, jako że mają już licencjat z filozofii. Księża będą mieć wykłady w języku angielskim, ale jednocześnie będą się uczyć języka polskiego i polskiej kultury.

Z Lubelskiego w ciągu minionego dziesięciolecia wyjechało na stałe ok. 50 tysięcy mieszkańców, aby podjąć pracę i osiedlić się w Polsce Zachodniej – bogatszej części kraju. W podobnej sytuacji są również mieszkańcy z województwa świętokrzyskiego, podkarpackiego i warmińsko-mazurskiego. W województwach: wielkopolskim, pomorskim i mazowieckim, w tych bogatszych, przybyło w tym czasie 146 tysięcy ludności. Sporo osób w poszukiwaniu pracy wyjechało za granicę.

W pierwszym dniu marca b.r. z lubelskiego lotniska w Świdniku odleciał samolot do Mediolanu, który zainaugurował kursy nowej linii polsko-włoskiej. Jest to linia Eurolotu. Na pokład Bombardiera Q400 weszło 50 osób. Wśród odlotujących byli narciarze, którzy z Mediolanu pojedą potem, już autobusem, do Szwajcarii «na narty». Samolot ze Świdnika i z powrotem początkowo będzie latać w piątki i niedziele, ale od połowy roku będą trzy kursy tygodniowo. Wkrótce ze Świdnika można będzie także latać do Rzymu. Nadal można stąd latać do Londynu i Oslo. Powodzeniem cieszą się loty do Gdańska i z powrotem. Przypuszcza się, że w lecie wznowione zostaną loty do Bułgarii, Turcji i Egiptu.

Kolejny sukces kopalni węgla kamiennego w Bogdance. W ogłoszonym przez Górnicy Izby Przemysłowo-Handlową i Szkołę Eksploatacji Podziemnej, komunikacie, spółka Bogdanka zajęła pierwsze miejsce w Polsce w kategorii «Najlepsza kopalnia 2013 roku». To już dziesiąte z kolei wyróżnienie w takim dorocznym konkursie. W 2013 roku górnicy z Bogdanki wydobyli 8 milionów i 350 tysięcy ton węgla. Obecnie spółka wkroczyła w końcowy etap inwestycji, której celem jest podwojenie wydobycia węgla.

W Białej Podlaskiej, a ściślej na terenie białskich wodociągów, uruchomiono źródło wody przypominającej swym składem i smakiem, popularną wodę stołową, znaną od dziesiątków lat, «Nałęczowiankę». Dotąd spółka wodociągowo-kanalizacyjna w Białej Podlaskiej prowadziła pijalnię wody tylko w lecie. W tym roku zdecydowano, że pijalnia będzie czynna przez 12 miesięcy. Woda białska cieszy się dużym powodzeniem, wydobywana jest głębokości 500 metrów. Poza pijalnię uruchamia się dodatkowy punkt zaopatrywania się w wodę jurajską, aby można było przynosić ją we własnych naczyniach do domu. Białska woda sięga do warstw geologicznych ery mezozoicznej sprzed 200 milionów lat.

Blisko 10 tysięcy internatów wzięło udział w ogólnopolskim konkursie «Pomóżmy zwierzętom przetrwać zimę». Duże potrzeby w tym zakresie odczuwają schroniska zwierząt w Zamościu i Chełmie. W wyniku zbiórki funduszy placówki te otrzymały po 3,5 tys. złotych oraz dużo karmy dla zwierząt. Karmę zbierano w 72-ck sklepach «Tesco» w całej Polsce. Dodatkowo, co dziesiąta złotówka uzyskana ze sprzedaży karmy, trafiała do kasy schronisk dla zwierząt w Polsce.

Magda Welc i Bracia Cugowscy wystąpili w lubelskim koncercie pod hasłem «Artyści w hołdzie Janowi Pawłowi II». Wydarzenie zorganizowało Centrum Jana Pawła II w Lublinie, które w ten sposób rozpoczęło oficjalne przygotowania do kanonizacji swojego patrona, która odbędzie się w kwietniu. Koncert był okazją do wsparcia Funduszu Stypendialnego imienia Arcybiskupa Józefa Życińskiego «Świadkowie Bożego Piękna», który pomaga utalentowanej młodzieży z biedniejszych rodzin.

W końcu lutego, zaczęli roczne studia na Politechnice Lubelskiej, studenci z Ukrainy. Łącznie odebrali z tej uczelni 28 indeksów. Są to głównie studenci z Państwowego Uniwersytetu Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Równem. Na Wydziale Zarządzania i na Wydziale Elektrotechniki Politechniki Lubelskiej będą studiować przez rok. Obecnie Politechnika Lubelska kształci 200 studentów z Ukrainy, Białorusi i Kazachstanu.

Bogaci się o sprzęt pożarniczy wiele ośrodków Państwowej Straży Pożarnej Lubelszczyzny. Już w tym roku lubelscy strażacy otrzymali 19 nowych samochodów strażackich i dwa kontenery. Nowy sprzęt otrzymały państwowe straże pożarne w Lublinie, Biłgoraju, Lubartowie, Świdniku, Kraśniku, Radzeniu Podlaskim i Tomaszowie Lubelskim. 19 samochodów pożarniczych to niewątpliwie dużo, ale potrzeby są wyższe, toteż już teraz planuje się dostawę w tym roku kilku następnych tego typu pojazdów specjalistycznych.

Dwa nowej generacji szynobusy, kupione przez Centralę Przewozów Regionalnych w Lublinie, otrzymuje lubelski oddział spółki. Dwuczłonowe autobusy na szynach są w pełni klimatyzowane, mają wygodne miejsca siedzące dla pasażerów, w tym również dla inwalidów z wózkiem, mają automatyczne drzwi uruchamiane przyciskiem oraz przewijak dla niemowląt. Autobus-szynobus mieści 250 pasażerów, przy czym 120 ma zagwarantowane miejsca siedzące. Przy siedzeniach są gniazda elektryczne. Czerwone szynobusy sądeckiej firmy „Nevad” mają napęd spalinowy i dlatego będą kierowane na trasy, na których nie ma elektryfikacji, a więc do Zamościa, Parczewa i Stalowej Woli.

Люблінська інформація

Люблінське воєводство має нового воєводу. Донині цю посаду обіймала Йоланта Шольно-Когуч, яка подала у відставку після проблем із невдалим прибиранням снігу в південній частині Люблінського воєводства. Упродовж кількох днів у лютому в Грубешівському, Томашівському та Замойському повітах багато осіб, закладів охорони здоров'я та інших осередків цього типу, а також кілька шкіл були відрізані від світу. Новим люблінським воєводою в березні нинішнього року став Войцех Вільк, колишній керівник канцелярії міського голови Любліна Кшиштофа Жука.

Одинадцять ксьондзів із Нігерії розпочали в нинішньому році навчання в Люблінському католицькому університеті. Десятеро вивчатимуть філософію, а один – теологію. Співпраця між люблінським навчальним закладом і костелом в Нігерії – це результат лютневого візиту єпископа Нігерійської єпархії до Любліна. Представники нігерійського духовенства розпочали навчання в магістратурі, оскільки вони вже є бакалаврами філософії. Священники навчатимуться англійською мовою, але одночасно будуть вивчати польську мову та культуру.

Із Люблінщини впродовж минулого десятиліття виїхало на роботу та постійне місце проживання до західної Польщі, багатшої частини країни, приблизно 50 тисяч осіб. Подібна ситуація склалася також у Свентокшиському, Підкарпатському і Вармінсько-Мазурському воєводствах. У Великопольському, Поморському та Мазовецькому воєводствах, які є багатшими, за цей час кількість населення збільшилася на 146 тисяч. Багато осіб у пошуках роботи виїхали за кордон.

У перший день березня нинішнього року з люблінського аеропорту у Свіднику вилетів літак до Мілана, який відкрив польоти новою польсько-італійською лінією. На борту «Bombardier Q400» знаходилося 50 осіб. Серед пасажирів були лижники, які з Мілана вирушати автобусом до Швейцарії «на лижі». Літак зі Свідника і назад спочатку літатиме у п'ятницю та неділі, але із середини року відбудуватиметься три курси щотижня. Незабаром зі Свідника можна буде також літати до Рима. Як і раніше, звідси можна літати до Лондона й Осло. Популярністю користуються рейси до Іданська і назад. Очікується, що літківку будуть відновлені рейси до Болгарії, Туреччини та Єгипту.

Черговий успіх шахти «Богданка». У рейтингу, оголошеному Шахтарською торговельно-промисловою палатою і Школою підземної експлуатації, «Богданка» зайняла перше місце в Польщі в категорії «Найкраща шахта 2013 року». Це вже десята відзнака в цьому щорічному конкурсі. У 2013 році шахтарі з «Богданки» видобули 8 мільйонів 350 тисяч тонн вугілля. Нині шахта увійшла в кінцевий етап інвестицій, метою яких є подвоєння видобутку вугілля.

У Білій Підляській на території більських водогонів, уведено в дію здравницю води, яка за смаком і складом нагадує «Наленчовянку» – популярну мінеральну воду, відому впродовж десятків років. Донині водопровідно-каналізаційне товариство в Білій Підляській організувало павільйон мінеральної води лише влітку. У нинішньому році було вирішено, що здравниця діятиме впродовж 12 місяців на рік. Більська вода відзначається великою популярністю, адже видобувається з глибини 500 метрів. Окрім павільйону мінеральної води, тут облаштовано додатковий пункт, де можна набрати юрайську воду та у власному посуді забрати її додому. Більська вода сягає геологічних шарів Мезозойської ери, що тривала понад 200 мільйонів років тому.

Близько 10 тисяч осіб взяли участь у загальнопольському конкурсі «Допоможемо звірятам перенести зиму». Особливі потреби в цей період відчувають притулки тварин у Замості та Холмі. У результаті збору коштів ці осередки отримали по 3,5 тисячі злотих, а також багато корму для звірят. Пожертви збирали у 72-ох магазинах «Tesco» по всій Польщі. Додатково кожен десятий злотий, отриманий від продажу корму, потрапляв до фонду притулку тварин у Польщі.

Магда Вельц і брати Цуговські взяли участь у люблінському концерті під гаслом «Митці вшановують Яна Павла II». Подію організував Центр Яна Павла II в Любліні, який таким чином розпочав офіційне приготування до канонізації свого патрона, що відбудеться в квітні. Концерт став нагодою підтримати Стипендіальний фонд імені архієпископа Юзефа Жициньського «Свідки Божої краси», який допомагає талановитій молоді із бідних сімей.

Наприкінці лютого річне навчання у Люблінській політехніці розпочали студенти з України. Загалом у цьому навчальному закладі отримали залікові книжки 28 осіб. Переважно це студенти Національного університету водного господарства і природокористування у Рівному. Вони будуть упродовж року навчатися на факультетах управління та електротехніки Люблінської політехніки. Нині в цьому навчальному закладі здобувають освіту 200 студентів із України, Білорусі та Казахстану.

Осередки державної пожежної охорони Люблінщини збагатилися пожежним обладнанням. Уже в нинішньому році пожежники отримали 19 нових пожежних автомобілів і два контейнери. Нове обладнання отримали державні пожежні пункти в Любліні, Білgoraї, Любартові, Свіднику, Краснику, Радzeniu Підляському та Томашові Люблінському. 19 пожежних автомобілів – це, безсумнівно, багато, але потреби значно більші, тож у нинішньому році планується поставка кількох наступних спеціалізованих автомобілів подібного типу.

Два сучасні рейкові автобуси, куплені Центром регіональних перевезень у Любліні, отримає його люблінське відділення. Двоскладові рейкові автобуси обладнані кондиціонерами, мають зручні сидіща для пасажирів, у тому числі й для інвалідів із візками, та двері, що автоматично відкриваються за допомогою кнопки. Тут також є столик для пеленання немовлят. Рейковий автобус уміститиме 250 пасажирів, причому для 120 обладнаних сидінь. Поряд із сидіннями є електророзетки. Червоні рейкові автобуси сондецької фірми «Nevad» мають паливний привід, тому можуть рухатися трасами, де немає електrolіній, тобто до Замостя, Парчева та Стальової Волі.

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 218	контроль за персоналом в залі ресторану, прийом замовлень; робота в рекреаційному комплексі "Срібні Лелеки"
апаратник апретування	1 800	знання обладнання легкої промисловості, вміння працювати на фарбувально-відбілюючій машині Джигер
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, знання технології та рецептури приготування напоїв в кафе "Верби"
бармен	1 218	Підготовка напоїв, обслуговування клієнтів; робота в кафе "Савана"
бармен	1 220	потребує виконання робіт з обслуговування відвідувачів кафе, приготування напоїв, кафе "Магніт"
бармен	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
вальник лісу	2 300	рубка лісу за допомогою бензопили "Штіль"
вантажник	1 500	загрузка та вигрузка ящиків з алкогольними товарами
верстатник деревообробних верстатів	1 250	робота на шліфувальному та торцювальному деревообробних верстатах
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 250	Робота в гіпермаркеті "ТАМ-ТАМ", виготовлення, фасування м'ясних напівфабрикатів
Вишивальник	3 000	Робота на вишивальних машинах "ТАУМА"
водій автотранспортних засобів	1 850	водій на автомобіль ГАЗ-3307
водій автотранспортних засобів	1 218	водій на маршрутний автобус "Богдан", інвалід 3 групи(загальні захворювання)
водій автотранспортних засобів	1 250	Здійснення поїздок в межах м. Луцька на автомобілі "Пежо"
водій автотранспортних засобів	1 220	обов'язки водія автомобіля DAF 2005 року, поїздки за кордон, доплата 10-20% від фракту
водій автотранспортних засобів	1 500	робота водієм на вантажний автомобіль з причепом TIR "VOLVO" (категорії С+Е)
водій тролейбуса	2 165	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ"
геодезист	2 000	виконувати геодезичні зйомки, знання програми Autocad
дизайнер (художник-конструктор)	2 000	робота з клієнтами, підготовка ескізів гардин(вміння малювати), виїзд на об'єкти
директор комерційний	1 218	Знання ринку збуту робочого одягу та взуття, комунікабельність, оперативність.
диспетчер	1 500	робота з ПК, знання офісних програм; робота сутки через трое
електромонтажник з освітлення та освітлювальних мереж	2 232	забезпечення безперебійної та економічної роботи електрообладнання житлових будинків
електромонтер охоронно-пожежної сигналізації	1 218	під'єднання датчиків сигналізації, прокладання кабелів
Журналіст	4 200	робота з ПК, аналітичні здібності, написання статей, робота з Інтернетом.
інженер	3 500	Заступник головного інженера-механіка
інженер	1 250	здійснювати контроль лісопилного виробництва, робота з дубом, розпил, сушіння, прийом, сортування
інженер	1 614	розробка проектів відведення, рекультивації земель, грошової оцінки земель, знання сучасної виміральної техніки
Інженер з використання водних ресурсів	2 137	Знання комп'ютерних програм "Arcgis" "Mapinfo", досконале володіння інтернет Exploer
інженер з охорони праці	1 500	Інженер з охорони праці з досвідом роботи в будівельній сфері. Знання правил охорони праці на будівництві
інженер з ремонту	1 500	інженер з ремонту офісної техніки(заправка картриджів, лазерних принтерів, ремонт друкувальної техніки)
Інженер-будівельник	2 000	нагляд за виконанням будівельно-монтажних робіт, поточний ремонт, капітальний ремонт
інженер-енергетик	2 000	ведення технічної документації, проводити електромонтажні роботи
інженер-землевпорядник	2 000	виконувати геодезичні зйомки, знання програми Autocad
інженер-конструктор (механіка)	3 000	Заступник головного конструктора. Розробка конструкторської документації металоконструкцій
інженер-програміст	1 500	розробка та створення веб-сайтів. Знання мов програмування PHP, HTML.

Посада	З/П	Вимоги
командир відділення	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище середнього.
кондитер	1 560	вміння прикрашати бісквітні та інші кондитерські вироби
кухар	1 300	кухар на холодні страви
лаборант з фізико-механічних випробувань	1 800	контроль якості поступаючих матеріалів, компонентів, сумішей, формування кубів та випробування міцності залізобетонних виробів, контроль якості продукції
Листоноша (поштар)	1 500	матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання.
майстер дільниці	2 700	організація робіт з поточного ремонту
майстер з ремонту	3 000	ремонт та обслуговування інженерних мереж холодного і гарячого водопостачання, центрального опалення житлового фонду.
майстер лісу	3 000	ведення лісового господарства, відводи, оформлення і ведення документації (лісорубні роботи, матеріально-грошова оцінка, наряди)
Маляр	1 500	обов'язки маляра-штукатур, робота з будівельними матеріалами, фарбами
Маляр	1 300	проведення фарбування вітчизняних автомобілів та іномарок, підготовка до фарбування
Маляр	1 800	ремонт штукатурки, побілка, та фарбування стін.
Менеджер (управитель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання ІС бухгалтерії.
менеджер (управитель) із збуту	2 500	напрацювання бази клієнтів, реалізація продукції пов'язаної з утилізацією відходів (контейнери для сміття), можливе навчання на робочому місці. Співбесіда призначається після розгляду РЕЗЮМЕ, надісланого на електронну адресу v9h3@ukr.net
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливарних машин для лиття під тиском 711 А-08, 711 І-09, або учень
Налагоджувальник машин і автоматичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для виробництва виробів із пластмас, робота на машині Kuasi 175/55, 410/110, 105/32, екстра 50/200, 250/50; або учень
начальник відділення зв'язку	1 930	знання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарату, 0,5 ставки, заробітна плата 700 грн.
офіціант	1 220	виконувати обов'язки офіціанта в кафе "Верби"
офіціант	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, 20, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
охоронник	1 300	Здійснення охорони офісного приміщення та території автотранспортного підприємства
охоронник	1 220	охорона матеріальних засобів, будинків та території підприємств, навчання на охоронника (при відсутності диплома)
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та території підприємств, організацій
охоронник	1 600	охорона приміщення банку Попередньо телефонувати по тел. 0674431695 (Борис Ярославич)
оцінювач	1 800	знання касової дисципліни, оцінка ювелірних виробів.
оцінювач-експерт	1 500	проведення експертно-грошової оцінки земельних ділянок
палітурник	1 600	поклейка обкладинок до книги, складання книжки, підбір аркушів, прошивка, обжим
пекар	1 600	виготовлення пекарських виробів: хліб, здоби, печиво.
Помічник юриста	1 800	Розробка проектів юридичної документації. Бажання працювати, прагнення до кар'єрного росту.
представник торговельний	2 500	реалізація ковбасних виробів, вміння заключати договори, облік готової продукції
провізор-косметолог	1 218	обов'язки косметолога, робота в перукарні "Любава", пр-т Соборності
продавець непродовольчих товарів	1 500	торгівля меблями, знання складових кухонних меблів, комунікабельність
продавець продовольчих товарів	1 300	продавець продовольчих товарів в магазині "Ваш кондитер", пр. Воли
продавець продовольчих товарів	1 500	Продавець продуктів харчування в магазині "Наріне". Знання касового апарату MP50, DATEX 500

Посада	З/П	Вимоги
продавець продовольчих товарів	1 325	продаж м'ясної продукції, знання І-С бухгалтерії, магазин "М'ясна точка"
продавець продовольчих товарів	1 218	Продаж хлібобулочних та ковбасних виробів. Знання касового апарату
слюсар з ремонту автомобілів	1 218	вміння роботи розвал сходження, ремонт і обслуговування автомобілів, робота на СТО с. Рованці вул. Промислова
слюсар з ремонту агрегатів	1 696	здійснення контролю вимірвальних приладів та агрегатів, усунення дефектів устаткування
Слюсар із складання металевих конструкцій	2 000	Складання металоконструкцій (контейнери для сміття).
слюсар-ремонтник	2 000	ремонт машинно-комплектуючої гарнітури, мотоблоків, с/г техніки
стрілець	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище середнього.
Технік-електрик	1 500	Робота з електромережами в транспортних засобах.
токарь	1 696	робота на токарно-гвинторізнному станку І-к 62, вертикально-фрезерувальному та горизонтальному токарних станках
токарь	1 400	робота на універсальних токарно-винторізнних станках
транспортувальник (обслуговування механізмів)	1 430	перевезення вантажу вручну з допомогою тачки
фарбувальник (виробництво текстилю)	1 555	вміння працювати на фарбувально-відбілюючій машині Джигер
Фітнес-тренер	609	проведення тренувань, майстер класів
формувальник брикетів	1 218	виготовлення брикетів, розвантажування, завантажування, прибирання
машиніст екскаватора	2 078	робота на дорожньо-будівельних механізмах(машинах)
машиніст екскаватора	1 800	робота на одноковшовому екскаваторі, наявність посвідчення 3 розряду
Менеджер (управитель) в оптовій торгівлі	1 218	робота по пошуку ринку збуту робочого одягу та взуття, комунікабельність, оперативність.
Менеджер (управитель) з логістики	1 218	Комунікабельність, відповідальність, бажання працювати.
Менеджер (управитель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання ІС бухгалтерії.
менеджер (управитель) із збуту	1 218	пошук і супровід клієнтів з реалізації запасних частин до с/г техніки
механік	1 500	Обслуговування автомобілів Газель та Газон.
механік з ремонту транспорту	1 500	обслуговування та ремонт автомобілів "Reno", "Honda"
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливарних машин, або учень
Налагоджувальник машин і автоматичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для виробництва виробів із пластмас, або учень
налагоджувальник холодноштампувального устаткування	2 000	проведення робіт по налагодженню холодноштампувального устаткування - преси для холодної листової штамповки типу КД, прес КД 2124, ножиці гілотинні, ручний листогин.(виробництво риннових труб, хомутів, тримачів)
начальник відділення зв'язку	1 930	знання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарату.
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та території підприємств, організацій
оцінювач	1 800,00	знання касової дисципліни, оцінка ювелірних виробів.
оцінювач-експерт	1 500,00	проведення експертно-грошової оцінки земельних ділянок
перукар (перукар - модельєр)	1 218,00	майстер-перукар чоловічого залу в перукарні "Perfect"
перукар (перукар - модельєр)	1 218,00	перукар жіночого та чоловічого залу
підсобний робітник	1 450,00	Виконувати підсобні та допоміжні роботи при шиномонтажі
підсобний робітник	1 500,00	підсобні роботи на будівництві в с.Липини
підсобний робітник	1 218,00	робота на деревообробному виробництві

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Вони потребують допомоги

Інформаційний центр Євромайдану збирає відомості про імена, характер поранень та потреби постраждалих волинських активістів Євромайдану. Список оновлюється.

Дорогі читачі! Звертаємо Вашу увагу, що в Луцьку виявили шахраїв, які нібито збирають гроші для осіб, що постраждали на Майдані. Ці люди, представляючись колегами чи родичами поранених майданівців, ходять по домівках лучан та збирають гроші на лікування хлопців. Інформуємо вас, що всі кошти для загиблих та поранених Героїв Майдану збираються на спеціальні рахунки, інформацію про які активісти Луцького Майдану регулярно оприлюднюють в ЗМІ та соціальних мережах. Свої пожертви можна також залишити в спеціальних скриньках, що розташовані в будинку обласної ради та Палаці культури.

Список тих, хто потребує допомоги, та рахунки для переведення коштів:

1. Гуч Олександр Юрійович (Пегас)
Наскрізне кульове поранення стегна, відкрита рвана рана.
Планується встановлення апарату Іллізарова та доправлення на лікування в Німеччину.
Активісти збрали допомогу в розмірі 20 000 грн.

6762 4663 0104 3939
Приватбанк
Гуч Леся Адамівна (мама)

2. Запотоцький Артем
Вогнепальне поранення хребта, руки вже працюють, а ноги - ні.
Є дружина і двоє дітей.
Знаходиться в лікарні в Києві, там ним опікується брат.

Приватбанк
5168 7572 5846 4702
Жабюк (Запотоцька) Тетяна Миколаївна — дівоче прізвище дружини.
Потрібне лікування в Німеччині і реабілітація.

3. Мустафаєв Тимур
Куля пройшла під лопаткою. Поранення середньої тяжкості.
Наразі кошти є, але будуть ще потрібні потім на реабілітацію. Можлива реабілітація в Польщі.

Приватбанк
4627 0812 0210 6352
Мустафаєва Тетяна Михайлівна (мама).

4. Нечипорук Олександр (Сенека)
Прострелена чашечка ноги.
Має дружину і дітей.
Кошти дуже потрібні!!! Єдиний годувальник в сім'ї.
Перебуває у Львові. Забирають в Польщу.

Приватбанк
5168 7572 4001 7170
Ричко (Нечипорук) Катерина Миколаївна — дружина.

5. Ткачук Володимир
Перебиті обидві ноги. На апараті Іллізарова.
Тато трьох дітей.

Приватбанк
4627 0812 0660 7231
Ткачук (Машлій) Ольга Олегівна — дружина

6. Марчук Павло
Два кульових поранення в плече і руку. Нерухомі руки.
Середня важкість поранення. Перебуває в обласній лікарні в Луцьку. Можливо, буде потреба у відправленні на реабілітацію в Польщу.

Приватбанк
6762 4660 0157 0181
Мельник Дмитро Юрійович (молодший брат Павла Марчука)

7. Богдан Богдан (Дуб)
В одному оці порвана сітківка, проблеми з кришталиком, пошкоджені тканини біля ока. Інше око — деформований кришталік і пошкоджений нерв, якщо не зробити операції — катаракта. Струс мозку. Всього три влучання гумових куль (ще в шию і ногу). Простуда, легкий кашель.
«Волинська січ», Луцьк. 26 років, одружений, має дворічного сина.
Єдиний годувальник сім'ї.
Необхідні операції на обидва ока.

Приватбанк
5168 7553 3222 4670
Богдан (Олещук) Богдан Вікторович — була зміна прізвища

8. Марчак Андрій
Вогнепальне рване поранення ноги нижче коліна, стоїть дренаж.
Є ймовірність того, що потрібна буде пересадка шкіри.
«Волинська січ» (м. Рівне)

4405 8858 2570 8669
Приватбанк
Марчак Андрій Віталійович

9. Поліщук Олег
Осколки в паху, серйозна зона ураження.
Направлений на лікування в Польщу.

Приватбанк
4405 8858 2212 6162
Поліщук Олег Павлович

10. Мовчан Володимир
Важке поранення обличчя.
Нині перебуває в Польщі (Краків, військовий шпиталь №5).
м. Ковель

Приватбанк
5168 7572 4851 6926
Мовчан Оксана Олександрівна (мама)

11. Кватерчук Василь Володимирович
33 роки.
Кульове поранення в груди (права сторона).

Приватбанк
5168 7420 6209 2279
Лещенко Наталія Михайлівна (двоюрідна сестра)

12. Лукашевич Петро
Поранення в стегно на виліт. Поки не ходить.
Доставлений з Києва в Луцьк, перебуває на стаціонарному лікуванні в обласній лікарні.

Приватбанк
5168 7572 0951 8564
Лукашевич Микола Анатолійович (батько)

13. Романчук Вікторія
16 років.
Граната розірвалась біля ніг. Рвані рани та опіки на ногах.

Приватбанк
5211 5373 3905 8757
Романчук Оксана Володимирівна (мама)

14. Галишин Володимир
Опік і зараження руки. Робили операцію в Луцьку: чистка рани і пересадка шкіри.

Приватбанк
5168 7420 6497 3732
Галишин Віталій Миколайович (тато)

Рахунок 26006402901
Райффайзен Банк Аваль
МФО 380805
Отримувач: БФ «Ефективне суспільство»
код 38691749
Призначення: «на лікування поранених» або «для сімей загиблих»
За додатковою інформацією звертайтеся на телефон Штабу допомоги пораненим: 068 21 74 296

15. Войчук Іван Федорович
Підстрілене око гумовою кулею, розсічення голви кийком, забій тіла, підшкірні гематоми лівого передпліччя та лівого стегна, опіки, контузія, струс мозку.

Приватбанк
5211 5373 2484 2140
Войчук Іван Федорович

16. Бойко Святослав
Із Калюша, учасник гурту «Широкий лан», боець «Волинської сотні».

Приватбанк
5167 9872 0674 0785
Бойко Володимир Володимирович (старший брат)

17. Приступа Олександр Володимирович
1969 р.н. «Перша Волинська сотня», сотник.
м. Володимир-Волинський
Закрита черепно-мозкова травма, рани голови, кульове поранення ноги.

Приватбанк
5457 0829 8291 6368
Приступа Олександр Володимирович

18. Тихонюк Пантілей Пантілейович
1964 р.н. «Перша Волинська сотня»
с. Селиски, Володимир-Волинського р-ну.
Закрита черепно-мозкова травма, рани голови.

Приватбанк
4627 0822 9524 8556
Тихонюк Пантілей Пантілейович

19. Нечитайло Ольга Володимирівна (Ася)
1984 р.н. «Перша Волинська сотня»
Сирота. Проживає у місті Володимир-Волинський.
Міжм'язові внутрішні забиття ніг та рук (били кийками).
«Беркутівці» знищили паспорт.

Приватбанк
4405 8858 2267 7149
Приступа Олександр Володимирович (сотник)

20. Жук Юрій Олександрович
Володимир-Волинський, «Перша Волинська сотня».
1982 р.н., четверо дітей (5 місяців, 3 роки (двійнята), 8 років).
Контузія головного мозку вибуховою хвилею.

UniCredit Bank
5169 1100 1421 0242
Жук Юрій Олександрович

21. Сойко Василь Степанович
Іваничівський район, с.Соснина.
1959 р.н. Перелом чотирьох хребців і двох ребер.
Перевезений з Києва в Горохівську районну лікарню.

Приватбанк
5211 5373 0279 8652
Сойко Василь Степанович

22. Сидорчук Юрій
с. Дерно, 53 роки.
Вогнепальне поранення голови, поранили 18-го лютого. Був у комі, відправлений на лікування в Чехію (Прага). Дуже важкий стан.

Приватбанк 5211 5374 4569 8314
Сидорчук Ганна Юрівна (донька)

23. Жовтовський Петро Михайлович
«Волинська січ».
Тернопільська обл., Кременецький р-н, с. Дунаїв.
Ампутоване око, є загроза запалення другого ока.

Приватбанк
5168 7572 3851 1861
Жовтовська Надія Олексіївна (мама)

24. Дмитрієв Олександр Валерійович (Кутузов)
Був поранений 25 січня на Грушевського.
1985 року народження. Луцьк.
Бере активну участь в житті Самооборони Волині.
Поранений в праве око. Діагноз: праве око: контузія важкого ступеня, підвивих кришталіка другого ступеня, відшарування сітківки, гемофтальм. Ліве око: міопія слабого ступеня. Проведено три операції. Праве око не бачить, але є шанс, що має частково відновитись.

Приватбанк
5168 7572 0092 1676
Дмитрієв Олександр Валерійович

24. Бронський Юрій Миколайович
Володимир-Волинський. «Перша Волинська сотня».
Перебуває в лікарні у Львові.
Поранення ніг, проблеми з легенями (отруєння газом).

Приватбанк
5168 7572 2504 3084
Бронський Юрій Миколайович

25. Новосад Олександр
с. Микуличі, Володимир-Волинський район, «Перша Волинська сотня». 27 років.
Поранення ноги гранатою.

Приватбанк
5168 7553 2722 7142
Дунас Ірина Віталіївна (рідна сестра)

26. Томчук Юрій
с. Микуличі, Володимир-Волинський район, «Перша Волинська сотня». 24 роки.
Струс головного мозку, забой.

Приватбанк
5168 7572 4348 1423
Мартинюк Михайло Демидович (вітчим)

27. Жуковський Григорій Степанович
Нововолинськ, 1958 р.н. Був в охороні на вул. Інститутській. Поранений 19 лютого. На цей момент госпіталізований в Горохівську районну лікарню.
Череп проломлений у двох місцях, вогнепальне поранення голови (біля ока), переломи обох рук, ліва рука вибита із суглоба, великі гематоми на тілі. Стан складний.
Горохів лікарня, неврологія, п.7.

Приватбанк
5211 5374 0978 6204
Жуковський Григорій Степанович

28. Кристич Микола Васильович
Луцьк, 32 роки, троє дітей.
Отруєння газом.

Приватбанк
5167 9872 0753 5309
Кристич Наталія Леонідівна (жінка)

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polską i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

